

31977L0388

L 145/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.6.1977

SZÓSTA DYREKTYWA RADY**z dnia 17 maja 1977 r.****w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku**

(77/388/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

wszystkie Państwa Członkowskie przyjęły system podatku od wartości dodanej zgodnie z pierwszą i drugą dyrektywą Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych ⁽³⁾;

decyzja z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych Państw Członkowskich przez środki własne Wspólnot ⁽⁴⁾ przewiduje, że budżet Wspólnot będzie, bez względu na inne dochody, finansowany całkowicie z własnych środków Wspólnot; ponieważ środki te mają zawierać przychody uzyskane z podatku od wartości dodanej otrzymane poprzez

zastosowanie wspólnej stawki podatku do podstawy opodatkowania ustalonej w jednolity sposób zgodnie z zasadami wspólnotowymi;

dalszy postęp będzie następował poprzez efektywne usunięcie ograniczeń w przepływie osób, towarów, usług i kapitału oraz integrację gospodarek narodowych;

należy mieć na uwadze cel, którym jest zniesienie nakładania podatku od przywozu oraz zwrot podatku od wywozu w handlu między Państwami Członkowskimi; należy zapewnić aby wspólny system podatków obrotowych nie był dyskryminujący, ze względu na pochodzenie towarów i usług, tak aby mógł być ostatecznie zrealizowany wspólny rynek pozwalający na uczciwą konkurencję i przypominający prawdziwy rynek wewnętrzny;

określenie terminu „podatnik” musi być dokładnie sprecyzowane, aby uzyskać lepszą neutralność podatku i umożliwić Państwom Członkowskim rozciągnięcie go na osoby, które okazjonalnie dokonują określonych transakcji;

termin „transakcja podlegająca opodatkowaniu” był powodem trudności, zwłaszcza, jeśli chodzi o transakcje uznawane za transakcje podlegające opodatkowaniu; dlatego pojęcia te muszą zostać dokładniej sprecyzowane;

⁽¹⁾ Dz.U. C 40 z 8.4.1974, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 12.11.1974, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. 71 z 14.4.1967, str. 1301/67.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 19.

określenie miejsca, gdzie transakcje podlegające opodatkowaniu zostały dokonane, było źródłem konfliktów dotyczących jurysdykcji między Państwami Członkowskimi, w szczególności jeśli

chodzi o dostawę towarów wraz z montażem oraz świadczenie usług; miejsce, gdzie następuje świadczenie usługi powinno co do zasady być określone jako miejsce, gdzie osoba świadcząca usługi posiada swoje główne miejsce prowadzenia działalności, miejsce to powinno być określone jako znajdujące się w kraju osoby, dla której świadczona jest ta usługa, szczególnie w przypadku niektórych usług świadczonych pomiędzy podatnikami, gdzie koszt usługi jest wliczony w cenę towaru;

pojęcia zdarzenia podatkowego i obowiązku podatkowego muszą być zharmonizowane, jeśli wprowadzenie i jakiegokolwiek późniejsze zmiany stawki wspólnotowej mają stać się obowiązujące w tym samym czasie we wszystkich Państwach Członkowskich;

podstawa opodatkowania musi być zharmonizowana tak, aby zastosowanie stawki wspólnotowej do transakcji podlegających opodatkowaniu doprowadziło do porównywalnych rezultatów we wszystkich Państwach Członkowskich;

stawki podatkowe stosowane przez Państwa Członkowskie muszą pozwolić na prawidłowe odliczenie podatku naliczonego w fazie poprzedniej;

wspólny wykaz zwolnień powinien być sporządzony, tak aby umożliwić pobór środków własnych Wspólnot w sposób jednolity we wszystkich Państwach Członkowskich;

zasady dotyczące odliczeń powinny zostać zharmonizowane w stopniu, który miałby wpływ na wysokość pobieranych kwot; część podlegająca odliczeniu powinna być naliczana w podobny sposób we wszystkich Państwach Członkowskich;

należy sprecyzować, które osoby są zobowiązane do zapłaty, w szczególności jeśli chodzi o niektóre usługi świadczone przez osobę mającą swe przedsiębiorstwo w innym państwie;

zobowiązania podatników muszą zostać zharmonizowane, zależnie od możliwości tak, aby zapewnić niezbędne zabezpieczenia pozwalające na pobieranie podatków w ujednolicony sposób we wszystkich Państwach Członkowskich; podatnicy powinni w szczególności deklarować okresowo ogólną wysokość dokonywanych transakcji, jeżeli okaże się to konieczne dla ustalenia i kontroli podstawy opodatkowania;

konieczna jest harmonizacja różnych odrębnych systemów już istniejących; Państwa Członkowskie powinny jednakże mieć możliwość utrzymania swoich własnych systemów dotyczących małych przedsiębiorstw, zgodnie ze wspólnymi przepisami, i w celu ściślejszej harmonizacji; Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania szczególnej regulacji umożliwiającej zastosowanie ryczałtowych stawek rekompensat z tytułu podatku naliczonego rolnikom nie objętym zwykłymi

regulacjami; powinny zostać ustalone podstawowe zasady tej regulacji, jak również, że powinno się przyjąć wspólną metodę określania wartości dodanej tych rolników do celów gromadzenia środków własnych;

należy zapewnić jednolite zastosowanie przepisów niniejszej dyrektywy; w tym celu powinny zostać ustanowione wspólnotowe procedury konsultacji; powstanie Komitetu ds. Podatku od Wartości Dodanej powinno umożliwić w tym zakresie bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją;

Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość, w pewnych granicach i na pewnych warunkach, podjąć lub utrzymać specjalne środki stanowiące odstępstwo od stosowania niniejszej dyrektywy, w celu uproszczenia pobierania podatku i zapobieżenia nadużyciom finansowym lub uchylaniu się od opodatkowania;

może okazać się właściwe, aby upoważnić Państwa Członkowskie do zawarcia z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi umów zawierających odstępstwa od niniejszej dyrektywy;

niezbędne jest zapewnienie okresu przejściowego pozwalającego na stopniowe dostosowywanie prawa krajowego w określonych dziedzinach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zmodyfikują swoje obecne systemy podatku od wartości dodanej zgodnie z przepisami następujących artykułów.

Przyjmą one niezbędne przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne tak, aby zmodyfikowany system wszedł w życie najszybciej jak to możliwe, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1978 r.

TYTUŁ II

ZAKRES PRZEDMIOTOWY

Artykuł 2

Opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej podlega:

- 1) dostawa towarów lub usług świadczona odpłatnie na terytorium kraju przez podatnika, który jako taki występuje;
- 2) przywóz towarów.

TYTUŁ III

ZAKRES TERYTORIALNY

Artykuł 3

1. Do celów niniejszej dyrektywy, przez „terytorium kraju” rozumie się obszar stosowania Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, określony dla każdego z Państw Członkowskich w art. 227.

2. Następujące obszary poszczególnych Państw Członkowskich zostają wyłączone z zakresu pojęcia „terytorium kraju”:

Republika Federalna Niemiec:

wyspa Helgoland, obszar Büsingen;

Królestwo Danii:

Grenlandia;

Republika Włoska:

Livigno, Campione d'Italia, część jeziora Lugano należąca do włoskiego terytorium.

3. Jeżeli Komisja uzna, że wyłączenia wymienione w ust. 2 nie są dłużej uzasadnione, w szczególności w odniesieniu do uczciwej konkurencji lub środków własnych, przedstawi Radzie właściwe wnioski.

TYTUŁ IV

PODATNICY

Artykuł 4

1. „Podatnikiem” jest każda osoba wykonująca samodzielnie i niezależnie od miejsca zamieszkania działalność gospodarczą, określoną w ust. 2, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

2. Działalność gospodarcza, określona w ust. 1 obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców i osób świadczących usługi włącznie z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów. Za działalność gospodarczą uznaje

się również wykorzystywanie, w sposób ciągły, własności dóbr materialnych lub niematerialnych do celów zarobkowych.

3. Państwa Członkowskie mogą również uznać za podatnika każdego, kto okazjonalnie zawiera transakcje związane z działalnością, określoną w ust. 2, w szczególności:

- a) dostawa, przed pierwszym zasiedleniem, budynków lub części budynków i gruntu, na którym stoją. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o warunkach zastosowania tego kryterium w odniesieniu do dokonywania zmian w budynkach i gruncie, na którym stoją.

Państwa Członkowskie mogą zastosować kryteria inne, niż te związane z pierwszym zasiedleniem, np. takie jak okres upływający między datą ukończenia budynku a datą pierwszej dostawy lub też okres upływający między datą pierwszego zasiedlenia a datą następnej dostawy, pod warunkiem że okresy te nie przekraczają odpowiednio pięciu i dwóch lat.

Przez „budynek” rozumie się dowolną konstrukcję trwale związaną z gruntem lub osadzoną w gruncie;

- b) dostawa działek budowlanych.

Przez „działkę budowlaną” rozumie się każdą działkę nieuzbrojoną lub uzbrojoną, uznaną za budowlaną przez Państwa Członkowskie.

4. Użycie słowa „samodzielnie” w ust. 1, wyklucza opodatkowanie pracowników i innych osób, o ile są one związane z pracodawcą przez umowę o pracę lub inny stosunek prawny tworzący więzy między pracodawcą a pracownikiem co do warunków pracy, wynagrodzenia i odpowiedzialności pracodawcy.

Z zastrzeżeniem konsultacji, przewidzianych w art. 29, każde Państwo Członkowskie może uznać za jednego podatnika osoby mające swe przedsiębiorstwa na terytorium kraju, które będąc prawnie niezależne, są ściśle związane ze sobą finansowo, ekonomicznie i organizacyjnie.

5. Krajowe, regionalne i lokalne organy władzy i inne instytucje prawa publicznego nie są uważane za podatników w związku z działalnością, które podejmują i transakcjami, które zawierają jako władze publiczne, nawet jeśli pobierają należności, opłaty, składki lub inne płatności w związku z taką działalnością lub transakcjami.

Jednakże jeżeli podejmują one taką działalność i dokonują takich transakcji, są uważane za podatników w odniesieniu do tej działalności lub transakcji, w przypadku gdy wykluczenie ich z kategorii podatników prowadziłoby do znaczącego zakłócenia konkurencji.

W każdym przypadku organy te są uważane za podatników w związku z rodzajami działalności wymienionymi w załączniku

D, chyba że są prowadzone na tak niewielką skalę, iż są bez znaczenia.

Państwa Członkowskie mogą uznać działalność tych organów, zwolnioną na podstawie art. 13 lub 28, za działalność, którą organy te podejmują jako władza publiczna.

TYTUŁ V

TRANSAKcje PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU

Artykuł 5

Dostawa towarów

1. „Dostawa towaru” oznacza przeniesienie prawa do rozporządzania dobrami materialnymi jako właściciel.
2. Energia elektryczna, gaz, ciepło, zimno i tym podobne są uważane za dobra materialne.
3. Państwa Członkowskie mogą uznać za dobra materialne:
 - a) niektóre udziały w nieruchomościach;
 - b) prawa rzeczowe dające uprawnionemu prawo do korzystania z nieruchomości;
 - c) akcje lub udziały odpowiadające akcjom, dające ich posiadaczowi prawne lub faktyczne prawo własności lub posiadanie nieruchomości lub jej części.
4. Za dostawy w rozumieniu ust. 1 uważa się także:
 - a) przeniesienie prawa własności poprzez konfiskatę dokonaną przez organ władzy publicznej lub w jej imieniu, albo na mocy prawa w zamian za odszkodowanie;
 - b) wręczenie towaru, zgodnie z umową najmu towarów na czas określony lub sprzedaży towarów na warunkach odroczonej płatności, która przewiduje, że w normalnym toku zdarzeń przejście własności następuje najpóźniej z chwilą zapłaty ostatniej raty;
 - c) przekazanie towarów zgodnie z umową, według której przewija jest płatna w momencie kupna lub sprzedaży.
5. Państwa Członkowskie mogą uznać za dostawy w rozumieniu ust. 1:
 - a) dostarczenie, w oparciu o umowę o wykonanie dzieła z materiałów klienta, to znaczy dostarczenie przez zleceniobiorcę swojemu klientowi rzeczy ruchomej wytworzonej lub złożonej przez zleceniobiorcę z materiałów lub przedmiotów jemu powierzonych w tym celu przez klienta, bez względu na to, czy zleceniobiorca dostarczył jakkolwiek część z użytego materiału, czy też nie.
 - b) odbiór niektórych robót budowlanych.
6. Zastosowanie przez podatnika towarów stanowiących część aktywów jego przedsiębiorstwa do celów prywatnych jego lub jego pracowników, lub też pozbycie się ich nieodpłatnie albo bardziej ogólnie użycie ich do celów innych niż prowadzona przez niego działalność, jeśli podatek od wartości dodanej od powyższych towarów lub ich części składowych podlegały w całości lub w części odliczeniu, będzie traktowane jako dostawa odpłatna. Jednakże jako takie nie jest traktowane przekazanie próbek towarów lub towarów stanowiących prezenty o małej wartości do celów działalności podatnika.
7. Państwa Członkowskie mogą traktować jako dostawy odpłatne:
 - a) przeznaczenie przez podatnika na cele działalności jego przedsiębiorstwa towarów wytworzonych, skonstruowanych, wydobytych, przetworzonych, nabytych lub przywiezionych w wyniku takiej działalności, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów, w przypadku ich nabycia od innego podatnika, nie podlegały w całości odliczeniu;
 - b) przeznaczenie przez podatnika towarów na cele transakcji niepodlegającej opodatkowaniu, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub w sytuacji, zgodnie z lit. a);
 - c) z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 8, zatrzymanie towarów przez podatnika lub jego prawnych następców po zaprzestaniu wykonywania przez niego działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu, w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu w momencie ich nabycia lub przeznaczenia w sytuacji, zgodnie z lit. a).
8. W przypadku przekazania, odpłatnie lub nieodpłatnie lub jako wkładu do spółki całości lub części aktywów, Państwa Członkowskie mogą uznać, że dostawa towarów nie miała miejsca i że w takim przypadku odbiorca będzie traktowany jako prawny następca przekazującego. W miarę potrzeb Państwa Członkowskie mogą przedsięwziąć środki konieczne do zapobieżenia zakłócaniu konkurencji, w przypadku gdy odbiorca nie podlega w pełni obowiązkowi podatkowemu.

Artykuł 6

Świadczenie usług

1. Termin „świadczenie usług” oznacza każdą transakcję niestanowiącą dostawy towarów w rozumieniu art. 5.

Transakcje takie mogą zawierać między innymi:

- przeniesienie dobra niematerialnego niezależnie od tego, czy jest ono przedmiotem dokumentu stwierdzającego istnienia prawa,
- zobowiązanie do zaniechania działania lub jego tolerowania,
- świadczenie usług w wykonaniu konfiskaty dokonanej przez organy władzy publicznej lub w jej imieniu lub z mocy prawa.

2. Za świadczenie usług za wynagrodzeniem uznaje się:

- a) korzystanie z towarów stanowiących część aktywów przedsiębiorstwa dla prywatnych potrzeb podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż związane z jego działalnością, w przypadkach kiedy podatek od wartości dodanej od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu;
- b) nieodpłatne świadczenie usług przez podatnika na jego własny użytek lub użytek jego pracowników, lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż związane z jego działalnością.

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania przepisu niniejszego ustępu pod warunkiem że takie odstąpienie nie będzie prowadzić do zakłócenia konkurencji.

3. W celu zapobiegnięcia zakłóceniu konkurencji i z zastrzeżeniem konsultacji określonych w art. 29, Państwa Członkowskie mogą uznać za odpłatne świadczenie usług wykonanie przez podatnika usługi na potrzeby swojego przedsiębiorstwa w przypadku gdy podatek od wartości dodanej od takich usług, świadczonych przez innego podatnika, nie podlegałby w całości odliczeniu.

4. W przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rachunek kogo innego bierze udział w świadczeniu usług, przyjmuje się, że sam przyjął i świadczył daną usługę.

5. Artykuł 5 ust. 8 stosuje się odpowiednio do świadczenia usług.

Artykuł 7

Przywóz

Przez „przywóz towarów” rozumie się wprowadzenie towarów na terytorium kraju w rozumieniu art. 3.

TYTUŁ VI

MIEJSCE TRANSAKЦИИ PODLEGAJĄCEJ OPODATKOWANIU

Artykuł 8

Dostawa towarów

1. Za miejsce dostawy towarów uważać się:

- a) w przypadku towarów wysyłanych lub transportowanych albo przez dostawcę, albo odbiorcę lub też osobę trzecią: miejsce gdzie towary znajdują się w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu do odbiorcy. Jeśli towary są instalowane lub montowane, z lub bez serii próbnej, przez lub w imieniu dostawcy, za miejsce dostawy uważać się będzie miejsce, gdzie towary są instalowane lub montowane. W przypadkach, kiedy instalacja lub montaż przeprowadzane są w kraju innym niż kraj dostawcy, Państwo Członkowskie, do którego towary są przywożone podejmie wszystkie niezbędne środki, aby uniknąć podwójnego opodatkowania w tym kraju;
- b) w przypadku towarów nie wysyłanych ani nie transportowanych: miejsce, gdzie towary znajdują się w momencie dostawy.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a), w przypadku gdy miejscem wysyłki lub transportu towarów znajduje się w państwie innym niż państwo przywozu tych towarów, uznaje się, że miejsce dostawy przez importera w rozumieniu art. 21 ust. 2 i miejsce każdej następnej dostawy znajduje się w państwie przywozu towarów.

Artykuł 9

Świadczenie usług

1. Za miejsce, w którym usługa jest świadczona, uważa się miejsce, gdzie dostawca założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego świadczone są usługi, w przypadku braku takiego miejsca lub przedsiębiorstwa, jego miejsce stałego pobytu lub miejsce, w którym zazwyczaj przebywa.

2. Jednakże:

- a) za miejsce świadczenia usług związanych z nieruchomościami, włączając w to usługi agentów nieruchomości i rzeczoznawców, oraz usługi przygotowywania i koordynowania prac budowlanych, takich jak np. usługi architektów i firm nadzoru budowlanego, uważać się będzie miejsce, gdzie znajduje się ta nieruchomość;
- b) miejscem świadczenia usług transportowych jest miejsce, gdzie odbywa się transport, biorąc pod uwagę pokonywane odległości;

- c) za miejsce świadczenia usług odnoszących się do:
- działalności kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej, włączając w to działalność organizatorów takiej działalności, oraz, gdzie to właściwe usług pomocniczych,
 - pomocniczej działalności transportowej, takiej jak załadunek, rozładunek, przeładunek i podobnych działalności,
 - wyceny ruchomości,
 - prac, których przedmiotem są ruchomości,

jest miejsce, gdzie usługi te faktycznie są wykonywane,

- d) w przypadku najmu ruchomości, z wyjątkiem wszelkich środków transportu, które są przedmiotem wywozu dokonywanego przez wynajmującego z jednego Państwa Członkowskiego w celu korzystania z nich w innym Państwie Członkowskim, miejscem świadczenia usług jest miejsce korzystania;

- e) miejscem świadczenia wymienionych poniżej usług, świadczonych klientom mającym swe przedsiębiorstwo poza terytorium Wspólnoty lub podatnikom mającym przedsiębiorstwo we Wspólnocie, ale nie w tym samym kraju do dostawca, jest miejsce, gdzie klient założył swoje przedsiębiorstwo lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego, świadczona jest usługa lub, w przypadku braku takiego miejsca, miejsce jego stałego zamieszkania lub miejsce gdzie zwykle przebywa:

- przeniesienie i udzielenie praw autorskich, patentów, licencji, praw do znaków towarowych i podobnych praw,
- usługi reklamowe,
- usługi konsultantów, inżynierów, biur konsultingowych, prawników, księgowych oraz inne podobne usługi, jak również przetwarzanie danych i dostarczanie informacji,
- zobowiązania do całkowitego lub częściowego powstrzymania się od wykonywania działalności zawodowej lub prawa, określonego w niniejszej lit. e),
- operacje bankowe, finansowe i ubezpieczeniowe łącznie z reasekuracją, z wyjątkiem wynajmu skrytek sejfowych,
- zapewnienie personelu,
- świadczenie usług przez pośredników, którzy działają w imieniu i na rachunek osób trzecich, jeśli pośredniczą przy świadczeniu usług wymienionych w niniejszej lit. e)

3. W celu uniknięcia podwójnego opodatkowania, braku opodatkowania lub zakłócenia konkurencji, Państwa Członkowskie mogą w odniesieniu do świadczenia usług, określonych w ust. 2 lit. e) oraz najmu ruchomości, uznać:

- a) miejsce świadczenia usług, które zgodnie z niniejszym artykułem znajdowałyby się na terytorium kraju, za znajdujące się poza Wspólnotą, jeżeli faktyczne korzystanie i eksploatacja ma miejsce poza Wspólnotą;
- b) miejsce świadczenia usług, które na podstawie niniejszego art. znajdowałyby się poza terytorium Wspólnoty, za znajdujące się na terytorium kraju, jeżeli faktyczne świadczenie i eksploatacja usług ma miejsce na terytorium kraju.

TYTUŁ VII

ZDARZENIE PODATKOWE I WYMAGALNOŚĆ PODATKU

Artykuł 10

1. a) „Zdarzenie podatkowe” oznacza fakt, którego zaistnienie spełnia warunki prawne konieczne dla zaistnienia należności podatkowej.

- b) Podatek staje się „wymagalny”, gdy organ podatkowy staje się z mocy prawa uprawniony do żądania zapłaty podatku od podatnika, pomimo iż termin płatności może zostać odroczonej.

2. Zdarzenie podatkowe ma miejsce i podatek staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług. Dostawy towarów innych niż te, określone w art. 5 ust. 4 lit. b) oraz świadczenie usług, powodujące zapłatę lub płatność rat, uważane są za zakończone po upływie terminów, do których takie płatności lub spłaty rat się odnoszą.

Jednakże w przypadku gdy zapłata następuje, przed wykonaniem dostawy towarów lub świadczenia usług, podatek staje się wymagalny w momencie otrzymania płatności i od jej wysokości.

Na zasadzie odstępstwa od powyższych przepisów, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że podatek staje się wymagalny dla niektórych transakcji lub dla niektórych kategorii podatników:

- nie później niż z datą wystawienia faktury lub dokumentu uznawany za fakturę, lub
- nie później niż w momencie pobrania ceny, lub

— w przypadku, kiedy faktura lub dokument uznawany za fakturę nie jest wystawiony lub jest wystawiony z opóźnieniem, w określonym terminie od daty zdarzenia podatkowego.

3. W odniesieniu do towarów będących przedmiotem przywozu, zdarzenie podatkowe i podatek staje się wymagalny w momencie, gdy towary wprowadzane są na terytorium kraju w rozumieniu art. 3.

Jeśli towary, będące przedmiotem przywozu podlegają cłom, opłatom rolnym lub opłatom o równoważnym skutku ustanowionym w wyniku wspólnej polityki, Państwa Członkowskie mogą powiązać zdarzenie podatkowe i moment, w którym podatek staje się wymagalny z wymaganiami ustanowionymi dla tych opłat.

W przypadkach, kiedy towary będące przedmiotem przywozu nie podlegają żadnym z wymienionych opłat wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą stosować obowiązujące przepisy dotyczące opłat celnych w odniesieniu do zdarzenia podatkowego i momentu, w którym podatek staje się wymagalny.

Kiedy towary będące przedmiotem przywozu podlegają jednej z regulacji, wymienionych w art. 16 ust. 1 pkt A lub ustaleniom dotyczącym tranzytu lub odprawy czasowej, to zdarzenie podatkowe i moment w którym podatek staje się wymagalny powstaje dopiero, gdy towary nie będą już podlegać tym regulacjom i zostaną dopuszczone do wolnego obrotu.

TYTUŁ VIII

PODSTAWA OPODATKOWANIA

Artykuł 11

A. Na terytorium kraju

1. Podstawą opodatkowania jest:

- w odniesieniu do dostaw towarów i usług innych niż wymienione lit. b), c) i d) poniżej, wszystko co stanowi wartość otrzymanego wzajemnego świadczenia, które dostawca lub świadczący usługi otrzymuje lub powinien otrzymać od kupującego, klienta lub osoby trzeciej, z tytułu takich dostaw, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takich dostaw;
- w odniesieniu do transakcji wymienionych w art. 5 ust. 6 i 7, cena od zakupu towarów lub cena podobnych towarów, lub w braku ceny zakupu, koszt produkcji określony w momencie dostawy;
- w odniesieniu do transakcji wymienionych w art. 6 ust. 2, suma wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usług;
- w odniesieniu do dostaw wymienionych w art. 6 ust. 3 wartość rynkowa danej transakcji

„Wartość rynkowa” usług oznacza kwotę, jaką klient w fazie zakupu musiałby zapłacić niezależnemu dostawcy na terytorium kraju w momencie dostawy na warunkach uczciwej konkurencji, aby uzyskać taką samą usługę.

2. Do podstawy opodatkowania wlicza się:

- podatki, cła, opłaty i inne należności, z wyjątkiem samego podatku od wartości dodanej;
- wydatki nadzwyczajne takie jak prowizja, koszty pakowania, transportu i ubezpieczenia naliczane nabywcy lub klientowi przez dostawcę. Wydatki objęte odrębną umową mogą być uważane przez Państwa Członkowskie za wydatki nadzwyczajne.

3. Podstawa opodatkowania nie obejmuje:

- obniżek cen poprzez skonto dla przedpłat;
- obniżek cen i rabatów dostępnych klientowi oraz uwzględnionych w momencie dostawy;
- kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako zwrot wydatków, wypłaconych na nazwisko i na rachunek tego ostatniego i które są wpisane w jego księgowości na rachunkach przejściowych. Podatnik musi przedstawić dowód na rzeczywistą kwotę tych wydatków i nie może odliczyć żadnego podatku, który w danym przypadku mógłby być naliczony od tych transakcji.

B. Przywóz towarów

1. Podstawą opodatkowania jest:

- cena zapłacona lub do zapłacenia przez importera, gdzie cena ta jest jedynym świadczeniem wzajemnym określonym w części A ust. 1 lit. a);
- wartość rynkowa, gdy żadna cena nie jest płacona lub gdy cena zapłacona, lub do zapłaty nie jest jedynym świadczeniem wzajemnym.

„Wartość rynkowa” towarów będących przedmiotem przywozu oznacza kwotę, jaką importer w fazie zakupu, w której dokonano przywozu, musiałby zapłacić niezależnemu dostawcy w kraju, z którego towary są wywożone w momencie, w którym podatek stał się wymagalny, na warunkach uczciwej konkurencji, aby otrzymać towary, o których mowa.

2. Państwa Członkowskie mogą przyjąć za podstawę opodatkowania wartość określoną w rozporządzeniu (EWG) nr 803/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 6.

3. Podstawa opodatkowania obejmuje, w zakresie, w jakim do tej pory nie zostały wliczone:

- a) podatki, cła, opłaty i inne należności płatne poza państwem, do którego towary są przywożone oraz płatne z powodu przywozu, wyłączając podatek od wartości dodanej, który ma zostać pobrany;
- b) koszty dodatkowe takie jak prowizja, koszty pakowania, transportu i ubezpieczenia poniesione do momentu dostarczenia do pierwszego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium kraju.

„Pierwsze miejsce przeznaczenia” oznacza miejsce oznaczone w liście przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie przewozowym, na podstawie którego towary są przywożone do kraju przeznaczenia. W braku takich wskazań, za pierwszym miejscem przeznaczenia jest miejsce, w którym nastąpił pierwszy przeładunek w tym kraju.

Państwa Członkowskie mogą również włączyć do podstawy opodatkowania koszty dodatkowe wymienione powyżej, jeśli powstają one w wyniku transportu towaru do innego miejsca przeznaczenia, który jest znany w momencie zaistnienia zdarzenia podatkowego.

4. Podstawa opodatkowania nie obejmuje elementów wymienionych w części A ust. 3 lit. a) i b).

5. Gdy towary zostały czasowo wywiezione i ponownie przywiezione po przejściu zagranicą naprawy, przetworzenia, dostosowania, uzupełnienia lub poprawienia i których powtórny przywóz nie jest zwolniony z podatku zgodnie z przepisami art. 14 ust. 1 lit. f), Państwa Członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, że opodatkowanie tych towarów podatkiem od wartości dodanej jest takie samo jak gdyby powyższe transakcje zostały dokonane na terytorium kraju.

C. Przepisy różne

1. W przypadku anulowania, odmowy albo całkowitego lub częściowego braku zapłaty lub też w przypadku gdy cena jest obniżona po dokonaniu dostawy, podstawa opodatkowania jest stosownie obniżana na warunkach określonych przez Państwa Członkowskie.

Jednakże w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty, Państwa Członkowskie mogą uchylić się od zastosowania niniejszej zasady.

2. W przypadkach, gdy informacje potrzebne do określenia podstawy opodatkowania są wyrażone w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym następuje określenie tej

wartości, kurs wymiany zostaje ustalony zgodnie z art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 803/68.

3. W przypadku kosztów opakowań zwrotnych, Państwa Członkowskie mogą:

- albo wyłączyć je z podstawy opodatkowania i podjąć niezbędne środki w celu ustalenia, czy kwota ta jest skorygowana, jeśli opakowania te nie są faktycznie zwrócone,
- lub włączyć je do podstawy opodatkowania i przedsięwziąć niezbędne środki w celu ustalenia, czy kwota ta jest skorygowana, jeśli opakowania są faktycznie zwrócone.

TYTUŁ IX

STAWKI

Artykuł 12

1. Stawką stosowaną do transakcji podlegających opodatkowaniu jest stawka, która obowiązuje w momencie zaistnienia zdarzenia podatkowego. Jednakże:

- a) w przypadkach przewidzianych w art. 10 ust. 2 akapit drugi i trzeci stawką, która ma zastosowanie, jest stawka obowiązująca w momencie, kiedy podatek staje się wymagalny;
- b) w przypadkach przewidzianych w art. 10 ust. 3 akapit drugi i trzeci, stawką, która ma zastosowanie jest stawka obowiązująca w momencie zadeklarowania towarów przeznaczonych do wolnego obrotu.

2. W przypadku zmiany stawek, Państwa Członkowskie mogą:

- dokonać korekty w przypadkach przewidzianych w ust. 1 lit. a), aby wziąć pod uwagę stawkę obowiązującą w momencie dostarczenia towarów lub świadczenia usług,
- przyjąć wszelkie stosowne środki przejściowe.

3. Standardowa stawka podatku od wartości dodanej ustanowiona jest przez każde z Państw Członkowskich jako stopa procentowa podstawy opodatkowania, tak samo dla dostawy towarów i dla świadczenia usług.

4. W niektórych przypadkach, dostawa towarów lub usług może podlegać zwiększonym lub obniżonym stawkom. Każda obniżona stawka jest tak ustalona, że kwota podatku od wartości dodanej wynikająca z jej zastosowania pozwala na dokonanie zwyczajnych odliczeń od całkowitej kwoty podatku od wartości dodanej, dozwolonych zgodnie art. 17.

5. Stawką obowiązującą przy przywozie towarów jest stawka stosowana na terytorium kraju dla dostaw tych samych towarów.

TYTUŁ X

ZWOLNIENIA

Artykuł 13

Zwolnienia na terytorium kraju

A. Zwolnienia niektórych rodzajów działalności w interesie publicznym

1. Nie naruszając innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku na warunkach, które określają w celu zapewnienia prawidłowego i prostego zastosowania takich zwolnień, jak również, aby zapobiec oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom:

- a) świadczenie usług przez publiczne służby pocztowe i dostawy towarów z nimi związanych, z wyjątkiem transportu osób i usług telekomunikacyjnych;
 - b) opieka szpitalna i medyczna, jak również działalność jej towarzysząca, wykonywana przez instytucje zarządzane według prawa publicznego lub na warunkach porównywalnych z prawem publicznym, przez szpitale, ośrodki medyczne i diagnostyczne i inne oficjalnie uznane placówki o podobnym charakterze;
 - c) świadczenie opieki medycznej przy wykonywaniu zawodów medycznych i para-medycznych, określonych przez zainteresowane państwo;
 - d) dostarczanie organów ludzkich, krwi i mleka ludzkiego;
 - e) usługi świadczone przez techników dentystrycznych przy wykonywaniu ich zawodu oraz dostawa protez dentystrycznych przez dentystów i techników dentystrycznych;
 - f) usługi świadczone przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona lub nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, w celach świadczenia swoim członkom usług bezpośrednio koniecznych dla wykonywania ich działalności, gdy grupy te żądają od członków całkowitego zwrotu części ogólnie poniesionych wydatków, pod warunkiem jednak, że zwolnienie to nie będzie prowadzić do zakłócenia konkurencji;
 - g) dostawa towarów i świadczenie usług ściśle związanych z działaniami na rzecz opieki i pomocy społecznej, łącznie z usługami świadczonymi na rzecz domów starców, przez instytucje prawa publicznego i inne organizacje uznane za charytatywne przez zainteresowane Państwa Członkowskie;
 - h) dostawa towarów i świadczenie usług ściśle związanych z opieką nad dziećmi i młodzieżą przez instytucje prawa publicznego lub przez inne organizacje uznane za charytatywne przez zainteresowane Państwa Członkowskie;
 - i) edukacja dzieci i młodzieży, szkolnictwo powszechne i wyższe, szkolenia zawodowe lub zmiana kwalifikacji zawodowych łącznie ze świadczeniem usług i dostawą towarów ściśle z taką działalnością związanych, dokonywaną przez instytucje prawa publicznego, którym te zadania są powierzone lub przez inne organizacje określone przez zainteresowane Państwa Członkowskie jako mające podobne cele;
 - j) nauczanie prywatne przez nauczycieli, obejmujące edukację szkolną i uniwersytecką;
 - k) zapewnienie personelu przez instytucje religijne i filozoficzne do celów wymienionych w lit. b), g), h) i i) niniejszego artykułu w celu zapewnienia opieki duchowej;
 - l) świadczenie usług i dostawy towarów ściśle z nimi związanych na rzecz ich członków we wspólnym interesie w zamian za składkę ustaloną zgodnie ze statutem przez organizacje nie mające celu zarobkowego, mające cele natury politycznej, związkowej, patriotycznej, filozoficznej, filantropijnej, lub obywatelskiej, pod warunkiem że to zwolnienie podatkowe nie doprowadzi do zakłócenia konkurencji;
 - m) określone usługi ściśle związane z edukacją sportową i kulturą fizyczną, świadczone przez organizacje nie mające celu zarobkowego osobom uczestniczącym w sporcie lub wychowaniu fizycznym;
 - n) niektóre usługi kulturalne i dostawa towarów ściśle z nimi związanych dostarczanych przez instytucje prawa publicznego lub przez inne instytucje uznane przez zainteresowane Państwa Członkowskie;
 - o) świadczenie usług i dostawa towarów przez organizacje, których działalność jest zwolniona z podatku zgodnie z przepisami lit. b), g), h), i), l), m) i n) powyżej, związane z organizowaniem imprez służących przede wszystkim zbieraniu funduszy wyłącznie na własne potrzeby, pod warunkiem że zwolnienie z podatku nie doprowadzi do zakłócenia konkurencji. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić wszelkie konieczne ograniczenia, w szczególności co do ilości takich imprez lub wysokości wpływów dających prawo do zwolnienia z podatku;
 - p) świadczenie usług transportowych dla chorych lub rannych osób pojazdami specjalnie do tego celu przeznaczonymi przez odpowiednio upoważnione instytucje;
 - q) działalność publicznego radia i instytucji telewizyjnych innych niż te o charakterze komercyjnym.
2. a) Państwa Członkowskie mogą przyznać zwolnienia od podatku instytucjom, które nie są instytucjami prawa publicznego, według ust. 1, lit. b), g), h), i), l), m) i n) niniejszego artykułu, w każdym z indywidualnych przypadków w oparciu o jeden lub więcej z następujących warunków:

- instytucje, których to dotyczy nie mogą systematycznie dążyć do osiągnięcia zysków, ewentualne zyski, które pomimo to osiągną, nie mogą być rozdzielane, ale muszą być przeznaczone na kontynuację i doskonalenie świadczonych usług,
 - muszą być zarządzane i administrowane wyłącznie społecznie przez osoby nie mające bezpośredniego czy pośredniego interesu, ani samodzielnie bądź też przez pośredników w wynikach działalności,
 - pobierają opłaty zatwierdzone przez władze publiczne ich nie przewyższające lub też, w odniesieniu do tych usług, które nie wymagają zatwierdzenia, pobierają opłaty niższe niż pobierane za podobne usługi przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą, objęte podatkiem od wartości dodanej,
 - zwolnienie z podatku nie może prowadzić do zakłócenia konkurencji takiego jak postawienie w gorszej sytuacji przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą objętych podatkiem od wartości dodanej.
- b) świadczenie usług lub dostawa towarów są wyłączone ze zwolnień przewidzianych w ust. 1 lit. b), g), h), i), l), m) i n), jeśli:
- nie są one konieczne do dokonywania transakcji podlegających zwolnieniu,
 - ich głównym celem jest osiągnięcie dodatkowego dochodu dla instytucji poprzez dokonywanie transakcji będących w bezpośredniej konkurencji z działalnością przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą, objętych podatkiem od wartości dodanej.
- B. Pozostałe zwolnienia**
- Nie naruszając innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie zwalniają, na warunkach, które ustalają w celu zapewnienia właściwego i prostego zastosowania zwolnień od podatku i zapobieżenia oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania lub nadużyciom:
- a) transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, wraz z usługami pokrewnymi, świadczonymi przez maklerów i ich przedstawicieli;
- b) najem lub dzierżawę nieruchomości z wyjątkiem:
1. udzielenia zakwaterowania, według przepisów prawa Państw Członkowskich, w sektorze hotelarskim lub w sektorach o podobnym charakterze, włącznie z zapewnianiem miejsc w obozach wakacyjnych, lub na terenach przystosowanych do biwakowania.
 2. wynajmu miejsc parkingowych,
 3. wynajmu trwale zainstalowanego wyposażenia i urządzeń,
 4. wynajmu sejfów.
- Państwa Członkowskie mogą ustalić dalsze wyłączenia w zakresie tego zwolnienia;
- c) dostawy towarów przeznaczonych w całości dla działalności, która jest zwolniona od podatku na podstawie art. 28 ust. 3 lit. b), jeśli dla tych towarów nie przewidziane zostały odliczenia podatkowe, jak również dla towarów, od których nabycia lub produkcji nie przysługiwało na podstawie art. 17 ust. 6 prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej;
- d) następujące transakcje:
1. udzielanie oraz negocjacje w sprawach kredytu, oraz zarządzanie kredytem przez osobę udzielającą go;
 2. negocjacje i przejęcie zobowiązań, poręczeń i innych zabezpieczeń kredytowych lub innego zabezpieczenia oraz zarządzanie zabezpieczeniami kredytowymi przez osobę udzielającą kredytu;
 3. transakcje, łącznie z negocjacjami, dotyczące depozytu i bieżących rachunków, płatności, transferów, długów, czeków i papierów wartościowych, z wyjątkiem jednakże odzyskiwania długów i faktoringu;
 4. transakcje, łącznie z negocjacjami, dotyczące waluty, banknotów i monet używanych jako prawny środek płatniczy, z wyjątkiem przedmiotów kolekcjonerskich; za „przedmioty kolekcjonerskie” uważa się monety ze złota, srebra lub innego metalu lub banknoty, które nie są zwykle używane jako prawny środek płatniczy oraz monety o wartości numizmatycznej;
 5. transakcje, łącznie z negocjacjami, z wyjątkiem zarządzania i przechowywania, dotyczące akcji, udziałów w spółkach lub stowarzyszeniach, obligacji i innych rodzajów papierów wartościowych, z wyjątkiem:
 - dokumentów ustanawiających własność towarów,
 - praw lub papierów wartościowych, określonych w art. 5 ust. 3,
 6. zarządzanie specjalnymi funduszami inwestycyjnymi, określonymi przez Państwa Członkowskie;
- e) dostawa, za cenę równą wartości nominalnej, ważnych znaczków pocztowych, znaczków skarbowych i innych znaczków;

- f) zakłady, loterie i inne rodzaje hazardu, w oparciu o warunki i ograniczenia nałożone przez każde z Państw Członkowskich;
- g) dostawa budynków lub ich części, wraz gruntem, na który stoją, z wyjątkiem określonych w art. 4 ust. 3 lit. a);
- h) dostawa nieruchomości gruntowych niezabudowanych, innych niż działki budowlane określone w art. 4 ust. 3 lit. b).

C. Prawo wyboru

Państwa Członkowskie mogą dać podatnikom prawo wyboru dotyczące opodatkowania w następujących przypadkach:

- a) najmu i dzierżawy nieruchomości;
- b) przy transakcjach wymienionych w części B lit. d) g) i h) powyżej.

Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres tego prawa wyboru i ustalają szczegóły korzystania z niego.

Artykuł 14

Zwolnienia w przywozie

1. Nie naruszając innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie zwalniają z podatku na warunkach, które ustalają w celu zapewnienia właściwego i prostego zastosowania zwolnień oraz zapobieżenia omijaniu, unikaniu lub nadużyciom:

- a) ostateczny przywóz towarów, których dostawa przez podatnika byłaby w każdym przypadku zwolniona z podatku na terytorium kraju;
- b) przywóz towarów zgłoszonych do tranzytu;
- c) przywóz towarów zgłoszonych do odprawy czasowej, które na podstawie tego postępowania kwalifikują się do zwolnienia z opłat celnych, lub byłyby tak zakwalifikowane, jeśli byłyby przedmiotem przywozu z państwa trzeciego;
- d) ostateczny przywóz towarów kwalifikujących się do zwolnienia z ceł innych niż określone we Wspólnej Taryfie Celnej lub, które kwalifikowałyby się do takiego zwolnienia, jeśli byłyby przywożone z państwa trzeciego. Jednakże Państwa Członkowskie mają możliwość nie przyznania zwolnienia z podatku w przypadku zaistnienia prawdopodobieństwa poważnego wpływu na warunki konkurencji na rynku krajowym;

e) ponowny przywóz towarów kwalifikujących się do zwolnienia z cła przez osobę, która dokonała wywozu, w stanie, w którym były wywiezione lub które kwalifikowałyby się do takiego zwolnienia, gdyby były przedmiotem przywozu z państwa trzeciego;

f) ponowny przywóz ruchomości przez osobę, która dokonała wywozu, lub na jej rachunek przez osobę trzecią, jeśli na dobrach tych w innym Państwie Członkowskim została wykonana praca, która została opodatkowana bez prawa do odliczenia lub zwrotu;

g) przywóz towarów:

— na podstawie porozumień dyplomatycznych i konsularnych, które kwalifikują się do zwolnienia z opłat celnych lub kwalifikowałyby się w przywozie z państwa trzeciego,

— przez organizacje międzynarodowe, uznane za takie przez władze publiczne państwa przyjmującego, oraz przez członków tych organizacji, w granicach i na warunkach, które zostały ustalone w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w porozumieniach dotyczących ich siedzib,

— na terytorium Państw Członkowskich, które są stronami Traktatu Północnoatlantyckiego przez siły zbrojne innych stron tego Traktatu dla użytku tych zbrojnych sił lub personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes i kantyn, jeśli siły te biorą udział we wspólnych działaniach obronnych;

h) przywóz do portu przez przedsiębiorstwa zajmujące się rybołówstwem morskim ich połowu ryb nieprzetworzonych lub po zakonserwowaniu w celach sprzedaży, ale przed dostawą;

i) świadczenie usług, które odnoszą się do przywozu towarów i których wartość jest włączona do podstawy opodatkowania zgodnie z przepisami art. 11 część B ust. 3 lit. b);

j) przywóz złota przez banki centralne.

2. Komisja przedstawi Radzie tak szybko, jak to będzie możliwe, propozycje wspólnotowych przepisów podatkowych wyraźnie określających zakres obowiązywania zwolnień określonych w ust. 1 oraz szczegółowe zasady ich wprowadzania.

Do czasu ich wejścia w życie, Państwa Członkowskie mogą:

— utrzymać obowiązujące przepisy krajowe odnoszące się do powyższych przepisów,

- dostosowywać przepisy krajowe tak, aby zmniejszyć możliwość zakłócenia konkurencji, w szczególności możliwość nieopodatkowania lub podwójnego opodatkowania w zakresie podatku od wartości dodanej wewnątrz Wspólnoty,
- użyć jakichkolwiek procedur administracyjnych, które uznają za najwłaściwsze dla osiągnięcia zwolnienia z podatku.

Państwa Członkowskie poinformują Komisję o środkach, które podjęły i które podejmują, zgodnie z powyższymi przepisami; Komisja poinformuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 15

Zwolnienia w wywozie i transporcie międzynarodowym

Bez uszczerbku dla innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie zwalniają od podatku na warunkach, które określają w celu zapewnienia właściwego i prostego zastosowania takich zwolnień i zapobieżenia wszelkim oszustwom podatkowym, unikaniu opodatkowania i nadużyciom:

1. dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza terytorium kraju określonego w art. 3;
 2. dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych do miejsca przeznaczenia znajdującego się poza terytorium kraju określonego w art. 3 przez lub na rachunek nabywcy nie mającego przedsiębiorstwa na terytorium kraju, z wyjątkiem towarów transportowanych przez samego nabywcę do celów wyposażenia, zaopatrzenia w paliwo i aprowizacji łodzi rekreacyjnych oraz prywatnych statków powietrznych lub innych środków transportu, służących do celów prywatnych;
 3. dostawy usług polegających na świadczeniu pracy na ruchomościach pozyskanych lub będących przedmiotem przywozu w celu przeprowadzenia takich prac na terytorium kraju określonym w art. 3, oraz wysyłanych lub transportowanych poza terytorium kraju przez osobę świadczącą te usługi lub przez klienta nie mającego przedsiębiorstwa na terytorium kraju lub w jego imieniu;
 4. dostawy towarów służących zaopatrzeniu statków, które:
 - a) używane są do żeglugi na pełnym morzu oraz przewożące pasażerów za opłatą lub używanych do celów handlowych, przemysłowych lub rybołówstwa;
 - b) używane są dla ratownictwa lub udzielania pomocy na morzu, lub połowu przybrzeżnego ryb, przy czym w ostatnim przypadku, z wyjątkiem zaopatrzenia stat-
- c) są okrętami wojennymi w rozumieniu pozycji 89.01 A Wspólnej Taryfy Celnej, które opuszczają kraj i kierują się do zagranicznych portów lub przystani.
- Państwa Członkowskie mogą jednakże ograniczyć zakres stosowania tych zwolnień od podatku do momentu wprowadzenia wspólnotowych przepisów podatkowych w tej dziedzinie;
5. dostawy, modyfikacja, naprawy, utrzymanie, czarter oraz najem statków morskich, określonych w ust. 4 lit. a) i b) oraz dostawy, najem, naprawy i utrzymanie sprzętu łącznie z wyposażeniem służącym do połowu ryb lub w tym celu używanym;
 6. dostawy, przebudowy, naprawy, utrzymanie, czarter oraz najem statków powietrznych używanych przez towarzystwa lotnicze, wykorzystywanych odpłatnie w ruchu międzynarodowym, jak również dostawy, najem, naprawa oraz utrzymanie sprzętu wbudowanego lub w tym celu używanego;
 7. dostawy towarów w celu zaopatrzenia statków powietrznych określonych w ust. 6;
 8. usługi inne niż określone w ust. 5, które są przeznaczone dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb statków morskich określonych w tym ustępie lub ich ładunku;
 9. usługi inne niż określone w ust. 6, które są przeznaczone dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb statków powietrznych, wymienionych w tym ustępie lub dla potrzeb ich ładunku;
 10. dostawy towarów i świadczenie usług:
 - w ramach porozumień dyplomatycznych i konsularnych,
 - przeznaczone dla organizacji międzynarodowych, które są uznane za takie przez władze kraju przyjmującego oraz dla członków organizacji, w granicach i na warunkach ustalonych przez konwencje międzynarodowe ustanawiające takie organizacje lub przez porozumienia w sprawie ich siedzib,
 - dokonywane w Państwach Członkowskich, które są stronami Traktatu Północnoatlantyckiego oraz przewidziane dla sił zbrojnych innych stron Traktatu lub dla użytku towarzyszącego personelu cywilnego lub też przeznaczone dla zaopatrzenia ich mes i kantyn, gdy takie siły zbrojne biorą udział we wspólnych działaniach obronnych.
- To zwolnienie obowiązuje według ustalonych przez Państwa Członkowskie warunków i ograniczeń tak długo, dopóki nie zostaną przyjęte wspólne reguły podatkowe.

Zwolnienie takie może zostać wykonane poprzez zwrotu podatku;

11. dostawy złota do banków centralnych;
12. towary dostarczane do zatwierdzonych organizacji wywożących je jako część ich działalności humanitarnej, dobroczynnej lub wychowawczej za granicą. Zwolnienie od podatku może być wykonane poprzez zwrotu podatku;
13. dostawy usług łącznie z usługami transportowymi i usługami pomocniczymi, z wyjątkiem dostaw usług zwolnionych z podatku, na podstawie art. 13, kiedy są one ściśle związane z tranzytem, wywozem lub przywozem towarów objętych przepisami art. 14 ust. 1 lit. b) i c) i art. 16 ust. 1;
14. usługi świadczone przez brokerów i innych pośredników działających w imieniu i na rachunek innej osoby, jeśli stanowią część transakcji określonych w niniejszym artykule lub transakcji przeprowadzanych poza terytorium kraju określonych w art. 3.

Zwolnienia tego nie stosuje się do biur podróży dostarczających w imieniu i na rachunek osoby podróżującej usługi, które są świadczone w innych Państwach Członkowskich.

Artykuł 16

Szczególne zwolnienia związane z międzynarodowym przepływem towarów

1. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą, w oparciu o konsultacje przewidziane w art. 29, przedsięwziąć szczególne środki w celu zwolnienia z podatku od wartości dodanej wszystkich wymienionych transakcji lub ich części, pod warunkiem że ich przeznaczeniem nie jest ostateczne wykorzystanie i/lub konsumpcja oraz, że kwota podatku od każdej z tych transakcji pobierana jest w momencie przywozu lub na terytorium kraju:

A. przywóz towarów:

- a) objętych cłem oraz w określonych przypadkach, umieszczonych w tymczasowym miejscu składowania w rozumieniu dyrektywy 68/312/EWG ⁽¹⁾;
- b) podlegających regulacji strefy wolnocłowej w rozumieniu dyrektywy 69/75/EWG ⁽²⁾;

c) podlegających regulacji składu celnego w rozumieniu dyrektywy 69/74/EWG ⁽³⁾;

d) dopuszczonych na wodach i nabrzeżach, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1496/68 ⁽⁴⁾;

e) podlegających regulacji składowania innej niż regulacja składowania celnego lub uszlachetniania czynnego;

B. dostawy towarów wysłanych lub transportowanych do miejsc wyszczególnionych w pkt A jak również świadczenie usług związanych z dostawami;

C. dostawy towarów i świadczenie usług przeprowadzanych w miejscach wyszczególnionych w pkt A, będących przedmiotem jednej z regulacji tam wymienionych;

D. dostawy towarów, które jeszcze podlegają regulacjom o przywozie tranzytowym lub przywozie czasowym wymienionym w art. 14 ust. 1 lit. b) i c); oraz dostawy usług z nimi związanych,

2. Z zastrzeżeniem konsultacji, przewidzianych w art. 29, Państwa Członkowskie mogą zwolnić od podatku przywóz oraz dostawy towarów dla podatnika, który zamierza wywieźć je w stanie nieprzetworzonym lub po ich przetworzeniu, jak również usługi w związku z ich działalnością wywozową, do maksymalnej kwoty równej wartości jej wywozu za ostatnie 12 miesięcy.

3. Komisja przy najbliższej okazji przedstawi Radzie propozycje dyrektyw odnośnie do wspólnych ustaleń dotyczących zastosowania podatku od wartości dodanej, odnoszących się do transakcji wymienionych w ust. 1 i 2.

TYTUŁ XI

ODLICZENIA

Artykuł 17

Powstanie i zakres prawa do odliczeń

1. Prawo do odliczenia powstaje w momencie, w którym odliczany podatek staje się wymagalny.

2. O ile towary i usługi są używane do celów zawieranych transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić, następujących kwot:

a) należnego lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od towarów lub usług dostarczonych lub, które mają być podatnikowi dostarczone przez innego podatnika;

b) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego od towarów przywożonych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 6.8.1968, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 8.3.1969, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 58 z 8.3.1968, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 238 z 28.9.1968, str. 1.

c) podatku od wartości dodanej, który jest należny na podstawie art. 5 ust. 7 lit. a) i art. 6 ust. 3.

3. Państwa Członkowskie przyznają każdemu podatnikowi prawo do odliczenia lub zwrotu podatku od wartości dodanej, określonego w ust. 2, w stopniu, w jakim takie towary lub usługi są używane do celów:

a) transakcji związanych z działalnością gospodarczą, określoną w art. 4 ust. 2 przeprowadzanych w innym kraju, które kwalifikowałyby się do odliczenia podatku jeśli miałyby miejsce na terytorium kraju;

b) transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. i) i art. 15 i 16 ust. 1 pkt B, C i D i ust. 2;

c) transakcji zwolnionych od podatku zgodnie z art. 13 część B lit. a) i d), ust. 1–5, w przypadku gdy klient ma przedsiębiorstwo poza Wspólnotą lub, gdy te transakcje są bezpośrednio związane z towarami przeznaczonymi do wywozu do kraju spoza Wspólnoty.

4. Rada, stanowiąc jednogłośnie, poczyni wszelkie starania, aby przyjąć przed dniem 31 grudnia 1977 r., na wniosek Komisji, wspólnotowe zasady, na podstawie których będą dokonywane zwroty, zgodnie z ust. 3 podatnikom nie mającym przedsiębiorstwa na terytorium kraju. Dopóki takie reguły wspólnotowe nie zostaną wprowadzone w życie, Państwa Członkowskie same określą sposób dokonywania tych zwrotów. W przypadkach, kiedy osoba podlegająca opodatkowaniu nie mieszka na terytorium Wspólnoty, Państwa Członkowskie mogą odmówić zwrotu lub uzależnić go od spełnienia dodatkowych warunków.

5. W odniesieniu do towarów i usług, które mają być wykorzystane przez podatnika tak w przypadku transakcji określonych w ust. 2 i 3, dla których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu, jak też transakcji, dla których podatek nie podlega odliczeniu, odliczenie będzie dotyczyło tylko takiej części podatku od wartości dodanej, jaki przypada na kwotę tych pierwszych transakcji.

Ta część podlegająca odliczeniu zostanie ustalona, zgodnie z art. 19, dla wszystkich transakcji przeprowadzanych przez podatnika.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą:

a) upoważnić podatnika do określenia proporcjonalnej części każdego obszaru jego działalności, pod warunkiem że dla każdego z tych obszarów będzie prowadzona osobna rachunkowość;

b) zobowiązać podatnika do stosowania specjalnej stawki podlegającej odliczeniu dla każdego z obszarów jego działalności i do prowadzenia osobnych rozliczeń dla każdego z sektorów;

c) upoważnić lub zobowiązać podatnika do stosowania odliczenia na podstawie wykorzystania całości lub części towarów i usług;

d) upoważnić lub zobowiązać podatnika do stosowania odliczenia zgodnie z przewidzianą zasadą ustanowioną w ust. 1, w stosunku do wszystkich towarów i usług używanych dla transakcji tam wymienionych;

e) przewidzieć, że kwota podatku od wartości dodanej, która nie podlega odliczeniu przez podatnika nie jest uwzględniana, jeżeli jest bardzo niska.

6. Przed upływem najwyżej czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, podejmie decyzję, które wydatki nie będą się kwalifikowały do odliczenia podatku od wartości dodanej. Odliczenie podatku od wartości dodanej nie będzie w żadnym przypadku obejmowało wydatków niebędących wydatkami ściśle związanymi z działalnością gospodarczą, takich jak wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe lub wydatki reprezentacyjne.

Do czasu wejścia w życie powyższych przepisów, Państwa Członkowskie mogą zachować wyłączenia przewidziane w ich prawie krajowym w momencie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

7. Z wyjątkiem konsultacji przewidzianych w art. 29, każde z Państw Członkowskich może, ze względu na cykle w gospodarce, w całości lub częściowo wyłączyć całość lub część dóbr inwestycyjnych lub innych z systemu odliczeń. W celu zapewnienia identycznych warunków konkurencji, Państwa Członkowskie mogą, zamiast odmowy odliczenia podatku stosować opodatkowanie towarów wytworzonych bezpośrednio przez podatnika, nabyte przez niego na terenie kraju albo przez niego przywiezione w taki sposób, aby podatek nie przekraczał podatku od wartości dodanej, który byłby pobrany w momencie nabycia odpowiednich towarów.

Artykuł 18

Szczegółowe zasady wykonywania prawa do odliczeń

1. W celu wykonania prawa do odliczeń, podatnik musi:

a) w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 17 ust. 2 lit. a), posiadać fakturę, sporządzoną zgodnie z art. 22 ust. 3;

b) w odniesieniu do odliczeń określonych w art. 17 ust. 2 lit. b), posiadać dokument przywozowy, określający go jako odbiorcę lub importera, oraz określający kwotę należnego podatku, lub pozwalający na jego wyliczenie;

c) w odniesieniu do odliczeń podatkowych określonych w art. 17 ust. 2 lit. c), dopełnić formalności ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie;

d) jeśli jest on zobowiązany do zapłaty podatku jako klient lub odbiorca, w przypadku stosowania przepisów art. 21 ust. 1, powinien dopełnić formalności ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie.

2. Podatnik zastosuje odliczenie od podatku poprzez odjęcie od całkowitej kwoty należnego podatku od wartości dodanej za dany okres rozliczeniowy całkowitej kwoty podatku w stosunku, do którego w tym samym okresie, zaistniało prawo do odliczenia i może być wykonane na podstawie przepisów ust. 1.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zażądać od podatników, dokonujących okazynie transakcji wymienionych w art. 4 ust. 3, wykonania prawa do odliczeń wyłącznie w momencie dostawy.

3. Państwa Członkowskie ustalają warunki i procedury, według których podatnik może zostać upoważniony do dokonania odliczenia, którego nie dokonał zgodnie z przepisami ust. 1 i 2.

4. W przypadkach, gdy za określony okres rozliczeniowy kwota dozwolonych odliczeń przekracza kwotę należnego podatku, Państwa Członkowskie mogą albo zwrócić nadpłatę albo przenieść nadpłatę na następny okres rozliczeniowy w oparciu o ustalone przez nich warunki.

Państwa Członkowskie mogą odmówić zwrotu lub przeniesienia, jeśli wysokość nadpłaty jest nieznaczna.

Artykuł 19

Obliczanie części podlegającej odliczeniu

1. Na część podlegającą odliczeniu na podstawie art. 17 ust. 5 akapit pierwszy składać się będzie proporcja mająca:

- jako licznik, całkowitą kwotę, poza podatkiem od wartości dodanej, obrotu w danym roku uzyskanego z transakcji, do których stosuje się odliczenie podatku od wartości dodanej zgodnie z art. 17 ust. 2 i 3,
- jako mianownik, całkowitą kwotę, poza podatkiem od wartości dodanej, obrotu w danym roku uzyskanego z transakcji uwzględnionych w liczniku oraz transakcji dla których nie przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej. Państwa Członkowskie mogą również włączyć do mianownika kwotę subwencji innych niż określone w art. 11 część A ust. 1 lit. a).

Część podlegająca odliczeniu będzie ustalana w stosunku procentowym w skali rocznej oraz zaokrąglona w górę do pełnej kwoty procentowej.

2. Na zasadzie odstępstwa przepisów ust. 1, z kwoty, od której oblicza się część podlegającą odliczeniu, będą wyłączone kwoty obrotu uzyskane z dostawy dóbr inwestycyjnych, z których korzysta podatnik w swojej firmie. Kwoty obrotu uzyskane z transakcji określonych w art. 13 część B lit. d), jeśli chodzi o transakcje okazynalne, oraz okazynalne transakcje związane z obrotem nieruchomościami i finansami są również wyłączone. W przypadkach, w których Państwa Członkowskie korzystają z określonej w art. 20 ust. 5 możliwości nie wymagania korekty w odniesieniu do dóbr inwestycyjnych, mogą one uwzględnić przy obliczaniu części podlegającej odliczeniu sprzedaż dóbr inwestycyjnych.

3. Przewidywana część podlegająca odliczeniu jest obliczana w oparciu o transakcje roku poprzedzającego. W przypadku braku takich transakcji, do których można byłoby się odnieść, oraz gdy są one niereprezentatywne, część podlegająca odliczeniu zostanie wstępnie oszacowana przez podatnika pod kontrolą organu podatkowego według własnych prognoz. Państwa Członkowskie mogą jednakże zachować obecnie stosowane zasady.

Odliczenie dokonane na podstawie takich przewidywanych części jest korygowane, gdy ostateczna część jest ustalona w następnym roku.

Artykuł 20

Korekta odliczeń

1. Wstępne odliczenie korygowane jest zgodnie z procedurami ustalonymi przez Państwa Członkowskie, w szczególności:

- a) gdy odliczenie jest większe lub mniejsze od tego, do którego podatnik był uprawniony;
- b) gdy po złożeniu deklaracji podatkowej nastąpi zmiana czynników branych pod uwagę przy określaniu kwoty odliczenia, w szczególności w przypadku odwołania zamówień lub uzyskania obniżki ceny; jednakże nie będzie dokonywało się korekty w przypadkach transakcji w całości lub częściowo nieopłaconych oraz w przypadku udokumentowanego i potwierdzonego zniszczenia, zagubienia lub kradzieży własności, jak również przy przekazywaniu prezentów o małej wartości oraz próbek według art. 5 ust. 6. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać korekty w przypadkach transakcji całkowicie lub częściowo nieopłaconych oraz w przypadku kradzieży.

2. W przypadku dóbr inwestycyjnych, korekta będzie obejmować okres pięciu lat, włącznie z rokiem, w którym towary zostały nabyte lub wyprodukowane. Roczna korekta będzie dokonywana jedynie w odniesieniu do jednej piątej podatku nałożonego na towary. Korekta jest dokonywana na podstawie zmian uprawnienia do odliczenia w kolejnych latach w stosunku do kwoty za rok, w którym towary zostały nabyte lub wyprodukowane.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu poprzedniego Państwa Członkowskie mogą ustalić korektę na okres pięciu pełnych lat, licząc od dnia, w którym towary po raz pierwszy znalazły swe zastosowanie.

W przypadku nieruchomości nabytej jako dobro inwestycyjne, okres objęty korektą może być przedłużony na okres 10 lat.

3. W przypadku dostawy w okresie objętym korektą, dobra inwestycyjne są uznawane za nadal wykorzystywane do działalności gospodarczej podatnika aż do momentu zamknięcia okresu objętego korektą. Taka działalność gospodarcza uważana jest za w pełni opodatkowaną, w przypadkach gdy dostawa takich produktów jest opodatkowana; jest uważana za całkowicie zwolnioną od podatku w przypadkach, gdy dostawa takich produktów jest zwolniona z podatku. Korekta będzie dokonywana tylko jeden raz w całym okresie objętym korektą, który jeszcze nie upłynął.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą, w tym ostatnim przypadku, uchylić wymóg korekty jeżeli nabywca jest podatnikiem wykorzystującym dane dobra inwestycyjne wyłącznie do transakcji, od których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu.

4. Do celów stosowania przepisów ust. 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą:

- określić pojęcie dóbr inwestycyjnych,
- wskazać kwotę podatku, którą należy brać pod uwagę przy korekcie,
- przyjmując wszelkie stosowne kroki w celu zapewnienia, że korekta nie pociąga za sobą żadnych nieuzasadnionych korzyści,
- umożliwić uproszczenia administracyjne.

5. Jeśli w jednym z Państw Członkowskich efekt stosowania przepisów ust. 2 i 3 miałby być mało znaczący, Państwo Członkowskie może, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w art. 29, zrezygnować z zastosowania przepisów tych ustępów, ze względu na potrzebę uniknięcia zakłócenia konkurencji, ogólne efekty stosowania podatku w zainteresowanym Państwie Członkowskim i potrzebę uproszczeń administracyjnych.

6. Gdy podatnik zmienia formę opodatkowania z opodatkowania na zasadach ogólnych na opodatkowanie według specjalnych procedur lub odwrotnie, Państwa Członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby podatnik nie uzyskał nieuzasadnionych korzyści, ani nie poniósł nieuzasadnionych strat.

TYTUŁ XII

OSOBY ZOBOWIĄZANE DO ZAPŁATY PODATKU

Artykuł 21

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku organom podatkowym

Zobowiązanymi do zapłaty podatku od wartości dodanej są:

1. w systemie wewnętrznym:
 - a) podatnicy dokonujący transakcji podlegających opodatkowaniu, z wyjątkiem transakcji wymienionych w art. 9 ust. 2 lit. e), które są dokonane przez podatnika

rezydującego za granicą. W przypadku dokonania transakcji przez podatnika rezydującego za granicą Państwa Członkowskie mogą przyjąć regulacje zobowiązujące do zapłaty podatku inną osobą niż podatnik rezydujący za granicą. Między innymi osobą taką może być wyznaczony przedstawiciel podatkowy lub inna osoba, dla której przeprowadzana jest transakcja podlegająca opodatkowaniu. Państwa Członkowskie mogą również postanowić, że inna osoba niż podatnik będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę podatku;

- b) odbiorca usług, objęty art. 9 ust. 2 lit. e), dostarczonych przez podatnika rezydującego za granicą. Jednakże Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby dostawca usług był solidarnie odpowiedzialny za zapłatę podatku;
 - c) każda osoba wykazująca podatek od wartości dodanej na fakturze lub innym dokumencie uznawanym za fakturę;
2. w przywozie: osoba lub osoby wskazane lub uznane za zobowiązane przez Państwa Członkowskie, do których towary są przywożone.

TYTUŁ XIII

OBOWIĄZKI OSÓB ZOBOWIĄZANYCH DO ZAPŁATY PODATKU

Artykuł 22

Obowiązki w systemie wewnętrznym

1. Każdy podatnik zgłasza rozpoczęcie, zmianę i zakończenie swojej działalności jako podatnika.
2. Każdy podatnik prowadzi rachunkowość w sposób wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić zastosowanie podatku od wartości dodanej oraz kontrolę przez organ podatkowy.
3. a) Każdy podatnik wystawia fakturę lub inny podobny dokument uznawany za fakturę w odniesieniu do wszystkich dostarczanych towarów i usług innemu podatnikowi i zachowuje jej kopię.

Każdy podatnik musi również wystawić fakturę w odniesieniu do płatności otrzymanych od innego podatnika, zanim dostawa towarów lub świadczenie usług zostanie dokonane.

- b) Faktura wskazuje wyraźnie cenę bez podatku jak również należny od niej podatek oddzielnie dla każdej stawki, jak też jakiegokolwiek zwolnienia.
- c) Państwa Członkowskie ustalają kryteria, według których można określić, kiedy dokument może być uznany za fakturę.

4. Każdy podatnik składa deklarację podatkową w terminie ustalonym przez każde z Państw Członkowskich. Termin ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od zakończenia każdego z okresów rozliczeniowych. Okres rozliczeniowy może być ustalony przez każde z Państw Członkowskich na jeden, dwa lub trzy miesiące. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne okresy rozliczeniowe pod warunkiem że nie będą one przekraczać 1 roku.

Na deklaracji podatkowej muszą znaleźć się wszystkie niezbędne informacje potrzebne do obliczenia należnego podatku oraz dokonanych odliczeń, w danym przypadku, łącznie z całkowitą kwotą transakcji odnoszących się do tego podatku i odliczeń oraz całkowitą kwotą dostaw zwolnionych z podatku, o ile wydaje się to niezbędne dla ustalenia podstawy wymiaru podatku.

5. Każdy podatnik płaci kwotę netto podatku od wartości dodanej przy składaniu deklaracji podatkowej. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inną datę płatności tej kwoty lub mogą wymagać przedpłat.

6. Państwa Członkowskie mogą zażądać od podatnika złożenia deklaracji podatkowej, zawierającej informacje określone w ust. 4, dotyczące wszystkich transakcji dokonywanych w roku poprzednim. Zeznanie to musi zawierać wszystkie informacje, które są niezbędne do jakichkolwiek korekt.

7. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, aby osoby, które zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b) uważane są za zobowiązane do zapłaty podatku zamiast podatnika mającego przedsiębiorstwo w innym kraju, lub które są solidarnie zobowiązane do zapłaty, wypełniły powyżej wymienione obowiązki związane z deklaracją i płatnościami.

8. Nie naruszając przepisów, które mają zostać wydane zgodnie z art. 17 ust. 4, Państwa Członkowskie mogą nałożyć inne obowiązki, które uznają za konieczne do prawidłowego naliczenia i pobrania podatku i uniknięcia oszustw podatkowych.

9. Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatnika:

- z określonych obowiązków,
- od wszystkich obowiązków, jeżeli podatnicy ci dokonują tylko transakcji zwolnionych od podatku,
- z płatności należnego podatku, w przypadku gdy kwota podatku jest nieznaczną.

Artykuł 23

Zobowiązania przy przywozie

W odniesieniu do towarów przywożonych, Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady dotyczące sporządzania deklaracji podatkowych i płatności.

W szczególności Państwa Członkowskie mogą przewidzieć, że podatek od wartości dodanej płatny przy przywozie towarów przez podatników lub osoby zobowiązane do zapłaty podatku lub określonych ich kategorii, nie musi być zapłacony w momencie przywozu, pod warunkiem że podatek ten jest wyszczególniony w deklaracji podatkowej, która ma być złożona zgodnie z art. 22 ust. 4.

TYTUŁ XIV

REGULACJE SPECJALNE

Artykuł 24

Specjalny system dla małych przedsiębiorstw

1. Państwa Członkowskie, które mogą napotkać trudności w stosowaniu ogólnego systemu podatkowego do małych przedsiębiorstw, ze względu na ich działalność lub strukturę, mają możliwość na warunkach i w granicach, jakie ustalą, z zastrzeżeniem konsultacji przewidzianych w art. 29, zastosowania uproszczonych procedur do celów naliczania i pobierania podatku takich jak systemy stawek zryczałtowanych, pod warunkiem że nie będą prowadzić one do obniżki podatku.
2. Do momentu ustalonego przez Radę, stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji, ale nie później niż do dnia, w którym zostanie zniesione opodatkowanie przywozu i zwrot podatku w wywozie w handlu między Państwami Członkowskimi:

- a) Państwa Członkowskie, które skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 14 drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. wprowadzenia zwolnień podatkowych lub stopniowego obniżenia podatku, mogą je zachować, jak też zasady ich zastosowania, o ile pozostają one w zgodzie z systemem podatku od wartości dodanej.

Państwa Członkowskie stosujące zwolnienie z podatku do podatników, których roczny obrót jest niższy od równowartości w walucie krajowej 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych, według kursu wymiany w dniu, w którym dyrektywa została przyjęta, mogą zwiększyć to zwolnienie z podatku do kwoty 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych.

Państwa Członkowskie stosujące stopniowe obniżanie podatku nie mogą ani zwiększyć górnej granicy stopniowego obniżenia podatku, ani zmienić warunków jego przyznawania na korzystniejsze;

- b) Państwa Członkowskie, które nie skorzystały z powyższej możliwości mogą udzielić zwolnienia z podatku podatnikom, których roczny obrót nie jest większy od równowartości 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych w walucie krajowej,

według kursu wymiany w dniu, w którym niniejsza dyrektywa została przyjęta; kiedy to konieczne, mogą one udzielić stopniowego obniżenia podatku podatnikom, których roczny obrót przekracza górną granicę ustaloną przez Państwa Członkowskie dla stosowania zwolnienia;

- c) Państwa Członkowskie, stosujące zwolnienie od podatku odnośnie do podatników, których roczny obrót jest równy lub wyższy niż równowartość 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych wyrażony w walucie krajowej, według kursu wymiany z dnia, w którym niniejsza dyrektywa została przyjęta, mogą zwiększyć to zwolnienie w celu zachowania jej realnej wartości.

3. Pojęcia zwolnienia od podatku oraz stopniowego obniżenia podatku odnoszą się do dostaw towarów i świadczenia usług przez małe przedsiębiorstwa.

Państwa Członkowskie mogą wyłączyć pewne transakcje z regulacji przewidzianych w ust. 2. Przepisy ust. 2 nie będą w żadnym przypadku miały zastosowania do transakcji określonych w art. 4 ust. 3.

4. Obrót, który służy za odniesienie do celów stosowania przepisów ust. 2, składa się z kwoty, po odliczeniu podatku od wartości dodanej, dostarczonych towarów i usług wymienionych w art. 5 i 6, w granicach, w jakich są opodatkowane, łącznie z transakcjami zwolnionymi z podatku, z możliwością zwrotu podatku uprzednio zapłaconego zgodnie z art. 28 ust. 2 jak również transakcji zwolnionych od podatku według przepisów art. 15 i kwoty transakcji dotyczących majątku rzeczowego, transakcji finansowych określonych w art. 13 część B lit. d) oraz usług ubezpieczeniowych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji ubocznych.

Zbycie materialnych i niematerialnych aktywów inwestycyjnych przedsiębiorstwa nie będzie brane pod uwagę do celów obliczania obrotu.

5. Podatnikom zwolnionym z podatku nie przysługuje prawo do odliczenia zgodnie z przepisami art. 17, ani też wykazywania podatku na ich fakturach lub innych dokumentach uznanych za faktury.

6. Podatnicy kwalifikujący się do zwolnienia z podatku mogą wybrać ogólny system płatności podatku od wartości dodanej lub też uproszczone procedury określone w ust. 1. W tym przypadku będą uprawnieni do wszelkich stopniowych obniżek podatku, które mogą być ustanowione przez ustawodawstwo krajowe.

7. Z zastrzeżeniem zastosowania ust. 1, podatnicy korzystający ze stopniowej obniżki podatkowej traktowani są jako podatnicy podlegający ogólnemu systemowi podatku od wartości dodanej.

8. Co cztery lata, a po raz pierwszy od dnia 1 stycznia 1982 r., oraz po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, Komisja złoży sprawozdanie Radzie dotyczące stosowania przepisów niniejszego artykułu. Może ona, o ile będzie to konieczne oraz

biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego zbliżania poszczególnych przepisów krajowych, załączyć do tego sprawozdania propozycje:

- a) ulepszeń specjalnych systemu dla małych przedsiębiorstw;
- b) dostosowania systemów krajowych dotyczących zwolnień od podatku i stopniowej obniżki podatku od wartości dodanej;
- c) dostosowania limitu 5000 europejskich jednostek rozliczeniowych, wymienionego w ust. 2.

9. W odpowiednim momencie Rada zadecyduje, czy realizacja wymienionych celów, określonych w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. wymaga wprowadzenia specjalnych systemów dla małych przedsiębiorstw oraz w przypadku uznania takiej potrzeby, podejmie decyzję o ograniczeniach i wspólnych warunkach tego systemu. Do momentu wprowadzenia tego systemu Państwa Członkowskie mogą zachować ich specjalne systemy, które będą stosować zgodnie z przepisami niniejszego artykułu oraz przyszłych aktów Rady.

Artykuł 25

Wspólny system ryczałtu dla producentów rolnych

1. W sytuacjach, w których zastosowanie ogólnego systemu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub systemu uproszczonego przewidzianego w art. 24, spowodowałoby trudności, Państwa Członkowskie mogą zastosować w odniesieniu do producentów rolnych system ryczałtowy zmierzający do wyrównania podatku od wartości dodanej, pobranego od kupna towarów i usług przez rolników ryczałtowych zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:

- „producent rolny”: podatnik prowadzący swoją działalność w jednym ze zdefiniowanych przedsiębiorstw określonych poniżej;
- „gospodarstwo rolne, leśne lub połowowe”: gospodarstwo, uznane za takie w każdym Państwie Członkowskim, w ramach działalności produkcyjnej wymienionej w załączniku A;
- „rolnik ryczałtowy”: producent rolny, który podlega systemowi ryczałtowemu określonemu w ust. 3 i w następujących;
- „produkty rolne”: towary produkowane przez gospodarstwa rolne, leśne lub połowowe w poszczególnych Państwach Członkowskich, w wyniku działalności wymienionej w załączniku A;

- „usługi rolnicze”: usługi wymienione w załączniku B, świadczone przez producenta rolnego, z wykorzystaniem jego siły roboczej i/lub za pomocą sprzętu, w który wyposażone jest jego gospodarstwo rolne, leśne i połowowe;
- „podatek od wartości dodanej od nakładów”: przez to pojęcie rozumie się całkowitą kwotę podatku od wartości dodanej zawartego w cenie towarów i usług nabywanych przez przedsiębiorstwa rolne, leśne i połowowe każdego z Państw Członkowskich podlegające systemowi ryczałtowemu, o ile ten podatek podlegałby odliczeniu na podstawie art. 17 u producenta rolnego podlegającego ogólnemu systemowi podatkowemu;
- „ryczałtowe stawki procentowe rekompensaty”: wartości procentowe ustalone przez Państwa Członkowskie według ust. 3 i stosowane przez nie w przypadkach wymienionych w ust. 5 w celu umożliwienia rolnikom rozliczających się ryczałtowo, otrzymania rekompensaty podatku od wartości dodanej nałożonego na nakłady;
- „ryczałtowana rekompensata”: kwota otrzymana przez zastosowanie ryczałtowej stawki procentowej rekompensaty, przewidzianej w ust. 3 dotyczącej obrotów rolników ryczałtowych w przypadkach wymienionych w ust. 5.

3. Państwa Członkowskie ustalają, gdzie to konieczne, ryczałtowe stawki procentowe rekompensaty oraz powiadamiają Komisję przed wprowadzeniem ich w życie. Stawki te będą oparte na statystykach makroekonomicznych dotyczących wyłącznie rolników ryczałtowych za ostatnie trzy lata. Stawki te nie powinny prowadzić do otrzymania przez rolników ryczałtowych zwrotów większych od kwot podatku od wartości dodanej nałożonych na nakłady. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o zredukowaniu takich stawek procentowych do zera. Stawki procentowe mogą być zaokrąglane w górę lub w dół do najbliższej wartości połówkowej.

Państwa Członkowskie mogą ustalić zróżnicowaną wysokość stawek procentowych ryczałtowanych rekompensat dla leśnictwa, poszczególnych działów działalności rolniczej i połowowej.

4. Państwa Członkowskie mogą zwolnić rolników ryczałtowych z obowiązków nałożonych na podatników na podstawie art. 22.

5. Ryczałtowe stawki przewidziane w ust. 3 mają zastosowanie do ceny, z pominięciem podatku, produktów rolnych i usług rolniczych świadczonych przez rolników ryczałtowych podatnikom, którzy nie są rolnikami ryczałtowymi. Rekompensata wyklucza wszelkie inne formy odliczenia.

6. Państwa Członkowskie mogą przewidywać wypłatę ryczałtowanej rekompensaty:

- a) albo przez podatnika, któremu dostarczane są towary lub świadczone usługi. W tym przypadku podatnik, któremu

dostarczane są towary lub świadczone usługi jest upoważniony, zgodnie z procedurą określoną przez Państwa Członkowskie, do odliczenia z podatku od wartości dodanej, który jest zobowiązany zapłacić, zryczałtowanej kwoty rekompensaty, którą wypłacił rolnikom ryczałtowym;

- b) lub przez organy podatkowe.

7. Państwa Członkowskie poczynią wszelkie kroki potrzebne, aby dokładnie sprawdzić płatność zryczałtowanej rekompensaty rolnikom ryczałtowym.

8. W przypadku wszelkich dostaw produktów rolnych i usług rolniczych innych niż objętych ust. 5, uznaje się, iż zryczałtowana rekompensata jest zapłacona przez kupującego lub klienta.

9. Każde Państwo Członkowskie może wyłączyć z systemu ryczałtowego określone kategorie producentów rolnych oraz tych producentów rolnych, w przypadku których zastosowanie ogólnego systemu opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub systemu uproszczonego, przewidzianego w art. 24 ust. 1 nie spowodowałoby żadnych trudności administracyjnych.

10. Każdy rolnik ryczałtowy może, w oparciu o zasady i warunki, ustalone przez każde Państwo Członkowskie, wybrać pomiędzy zastosowaniem ogólnego systemu podatku od wartości dodanej lub w danym przypadku, uproszczonego systemu, przewidzianego w art. 24 ust. 1.

11. Przed upływem piątego roku od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Komisja przedstawi Radzie nowe propozycje dotyczące zastosowania podatku od wartości dodanej do transakcji dotyczących produktów rolnych i usług rolniczych.

12. Po przyjęciu jednej z możliwości przewidzianych w niniejszym artykule, Państwa Członkowskie ustalają jednolitą podstawę opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, w celu zastosowania systemu środków własnych, używając wspólnej metody obliczania opisanej w załączniku C.

Artykuł 26

Specjalny system dla biur podróży

1. Państwa Członkowskie zastosują podatek od wartości dodanej do działalności biur podróży, zgodnie z przepisami niniejszego artykułu w przypadkach, gdy biura te występują względem klientów w ich własnym imieniu oraz w celu zapewnienia usług turystycznych korzystają z dostaw i usług innych podatników. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania do biur podróży, które działają wyłącznie jako pośrednicy oraz rozliczają się z podatku na podstawie art. 11 część A ust. 3 lit. c). W rozumieniu niniejszego artykułu za biura podróży uważać się będzie również organizatorów wycieczek.

2. Wszelkie transakcje dokonywane przez biura podróży dotyczące podróży traktowane są jako pojedyncze usługi świadczone przez biuro podróży podróżnemu. Podlegają one opodatkowaniu w Państwie Członkowskim, w którym biuro podróży założyło przedsiębiorstwo, lub ma stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego biuro podróży świadczy usługę. Podstawą opodatkowania oraz ceną bez podatku w znaczeniu art. 22 ust. 3 lit. b), dotyczącą tej usługi jest marża biura podróży, to znaczy różnica pomiędzy całkowitą kwotą do zapłaty przez podróżnego, bez podatku od wartości dodanej, a faktycznymi kosztami biura podróży z tytułu dostaw i usług świadczonych przez innych podatników, gdy transakcje te służą bezpośredniej korzyści podróżnego.

3. Jeśli transakcje powierzone przez biuro podróży innemu podatnikowi są zawierane przez tą osobę poza terytorium Wspólnoty, usługi biura podróży są traktowane jako zwolniona od podatku działalność pośrednika w rozumieniu art. 15 ust. 14. Jeśli takie transakcje są zawierane zarówno na terenie Wspólnoty jak i poza nią, tylko ta część usługi biura podróży, która dotyczy transakcji poza terytorium Wspólnoty może podlegać zwolnieniu.

4. Podatek pobierany od biura podróży przez innego podatnika od transakcji określonych w ust. 2 dokonanych dla bezpośredniej korzyści podróżnego nie podlega zakwalifikowaniu do odliczenia lub zwrotu w żadnym z Państw Członkowskich.

TYTUŁ XV

PROCEDURY UPROSZCZONE

Artykuł 27

1. Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może uważać każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od stosowania przepisów niniejszej dyrektywy, w celu uproszczenia procedury poboru podatków oraz zapobieżenia niektórym rodzajom oszustw podatkowych lub omijania opodatkowania. Środki podjęte w celu uproszczenia procedury poboru podatków, z wyjątkiem nieznanego rozmiaru, nie mogą wpływać na kwotę podatku należnego w końcowym etapie konsumpcji.

2. Państwo Członkowskie chcące wprowadzić środki wymienione w ust. 1, informuje o nich Komisję oraz dostarcza Komisji wszelkie stosowne informacje.

3. Komisja poinformuje inne Państwa Członkowskie o proponowanych środkach w terminie jednego miesiąca.

4. Decyzja Rady uznana jest za przyjętą, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od przekazania informacji wymienionej w ustępie poprzednim pozostałym Państwom Członkowskim, ani Komisja, ani żadne z Państw Członkowskich nie zażąda rozpatrzenia sprawy przez Radę.

5. Państwa Członkowskie, które stosowały w dniu 1 stycznia 1977 r. specjalne środki rodzaju określonego w ust. 1, mogą je zachować, pod warunkiem że poinformują o nich Komisję przed dniem 1 stycznia 1978 r. oraz pod warunkiem że odstępstwa mające na celu uproszczenie poboru podatków, są zgodne z wymogami ustalonymi w ust. 1.

TYTUŁ XVI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 28

1. Wszelkie przepisy wprowadzone w życie przez Państwa Członkowskie w ramach przepisów art. 17 pierwsze cztery tiret drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. przestają obowiązywać w każdym z zainteresowanych Państw Członkowskich, od odpowiedniego momentu wejścia w życie przepisów wymienionych w art. 1 ustęp drugi niniejszej dyrektywy.

2. Obniżone stawki podatkowe i zwolnienia ze zwrotem podatku zapłaconego na poprzednim etapie, które obowiązują w dniu 31 grudnia 1975 r. i które odpowiadają warunkom określonym w art. 17 tiret ostatnie drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1976 r., mogą być utrzymane do momentu, ustalonego przez Radę, stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji, nie później jednak niż do dnia zniesienia opodatkowania przywozu i zwrotu podatku w wywozie w handlu między Państwami Członkowskimi. Państwa Członkowskie przyjmą środki niezbędne do zapewnienia, że podatnik zgłosi dane wymagane do określenia środków własnych w odniesieniu do tych operacji.

Co pięć lat Rada, na podstawie sprawozdania Komisji, dokonuje przeglądu wyżej wspomnianych obniżonych stawek podatkowych i zwolnień od podatku oraz, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, podejmuje, tam gdzie to konieczne, środki niezbędne do zapewnienia ich stopniowego zniesienia.

3. W okresie przejściowym, określonym w ust. 4, Państwa Członkowskie mogą:

- a) utrzymać opodatkowanie transakcji zwolnionych od podatku na podstawie art. 13 lub 15 wymienionych w załączniku E do niniejszej dyrektywy;
- b) utrzymywać zwolnienie od podatku działalności wymienionych w załączniku F na warunkach obowiązujących w Państwach Członkowskich;
- c) umożliwić podatnikowi opodatkowanie transakcji zwolnionych od podatku na warunkach określonych w załączniku G;
- d) utrzymać stosowanie przepisów stanowiących odstępstwo od zasady natychmiastowego odliczenia, określonej w art. 18 ust. 2;

- e) utrzymać stosowanie środków stanowiących odstępstwo od przepisów art. 5 ust. 4 lit. c) i art. 6 ust. 4 i art. 11 część A ust. 3 lit. c);
- f) stanowić, dla dostaw budynków i działek budowlanych, zakupionych w celu odsprzedaży przez podatnika, któremu podatek od zakupu nie został odliczony, że podstawą opodatkowania jest różnica między ceną sprzedaży a ceną zakupu;
- g) na zasadzie odstępstwa od art. 17 ust. 3 i art. 26 ust. 3, kontynuować zwolnienie od podatku, bez zwrotu podatku naliczonego, usług świadczonych przez biura podróży, określonych w art. 26 ust. 3. Odstępstwo to ma również zastosowanie do biur podróży działających w imieniu i na rachunek podróźnego.

4. Okres przejściowy trwa początkowo przez pięć lat, począwszy od dnia 1 stycznia 1978 r. Najpóźniej sześć miesięcy przed końcem tego okresu, a później w miarę potrzeby, Rada weryfikuje sytuację powstałą na skutek odstępstw ustanowionych w ust. 3, na podstawie sprawozdania Komisji i określi jednomyślnie, na wniosek Komisji czy znieść niektóre, czy wszystkie te odstępstwa.

5. Z końcem okresu przejściowego przewóz osób będzie opodatkowany w kraju wyjazdu za część podróży, która ma miejsce na terytorium Wspólnoty zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi jednomyślnie przez Radę na wniosek Komisji.

TYTUŁ XVII

KOMITET DS. PODATKU OD WARTOŚCI DODANEJ

Artykuł 29

1. Zostaje powołany Komitet Doradczy ds. Podatku od Wartości Dodanej zwany dalej „Komitetem”.

2. Komitetu składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji.

Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel Komisji.

Sekretariat Komitetu jest zapewniany przez Komisję.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

4. Obok spraw podlegających konsultacji w oparciu o niniejszą dyrektywę, Komitet rozpatruje pytania postawione przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, dotyczące stosowania przepisów wspólnotowych dotyczących podatku od wartości dodanej.

TYTUŁ XVIII

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 30

Umowy międzynarodowe

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde Państwo Członkowskie do zawarcia z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową umowy, która może zawierać odstępstwa od niniejszej dyrektywy. Państwo, które chciałoby zawrzeć taką umowę przedstawia tę sprawę do rozpatrzenia przez Komisję oraz dostarcza wszelkich informacji potrzebnych do jej rozpatrzenia. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie w terminie jednego miesiąca.

Decyzję Rady uznaje się za przyjętą, jeśli w terminie dwóch miesięcy od momentu poinformowania, w sposób określony w ustępie poprzednim pozostałych Państw Członkowskich, sprawa nie została rozpatrzona przez Radę.

Artykuł 31

Jednostka rozliczeniowa

1. Jednostką rozliczeniową używaną do celów niniejszej dyrektywy jest europejska jednostka rozliczeniowa w rozumieniu decyzji 75/250/EWG ⁽¹⁾.

2. Przy przeliczeniu tej jednostki rozliczeniowej na waluty krajowe, Państwa Członkowskie mogą zaokrąglić kwoty wynikające z takiego przeliczenia w górę lub w dół maksymalnie o 10 %.

Artykuł 32

Towary używane

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmie przed dniem 31 grudnia 1977 r. wspólnotowy system opodatkowania, który ma być stosowany w odniesieniu do towarów używanych, dzieł sztuki, antyków oraz przedmiotów kolekcjonerskich.

Do momentu, gdy ten system wspólnotowy zacznie być stosowany, Państwa Członkowskie, stosujące specjalny system w odniesieniu do tych przedmiotów, w chwili, gdy niniejsza dyrektywa wchodzi w życie, mogą go zachować.

Artykuł 33

Nie naruszając innych przepisów wspólnotowych, przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody w utrzymaniu i wprowadzeniu podatków od umów ubezpieczenia, od gier i zakładów, akcyzy, opłat wpisowych oraz, ogólnie, żadnych podatków, wszystkich podatków, ceł lub opłat, które nie mają charakteru podatku obrotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 24.4.1975, str. 35.

TYTUŁ XIX

Artykuł 36

PRZEPISY KOŃCOWE

Uchyła się art. 2 ust. 4 i art. 5 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.

Artykuł 34

Począwszy od dnia 1 stycznia 1982 r., a następnie co dwa lata, Komisja, po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, przedłoży Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w Państwach Członkowskich. Sprawozdanie to zostanie przekazane przez Radę Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 37

Druga dyrektywa Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. traci moc w każdym z Państw Członkowskich w chwili rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 35

W odpowiednim czasie, Rada stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, po otrzymaniu opinii Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, oraz zgodnie z interesami wspólnego rynku wyda dalsze dyrektywy dotyczące wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w szczególności w celu stopniowego ograniczenia lub usunięcia środków podjętych przez Państwa Członkowskie w drodze odstępstw od systemu, w celu osiągnięcia pełnej zgodności krajowych systemów podatku od wartości dodanej i w ten sposób umożliwić osiągnięcie celu określonego w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.

Artykuł 38

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1977 r.

W imieniu Rady

J. SILKIN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ DZIAŁALNOŚCI ZALICZANYCH DO PRODUKCJI ROLNICZEJ

I. UPRAWA

1. Uprawa roli, łącznie z uprawą winorośli
2. Uprawa owoców (łącznie z oliwkami) i warzyw, kwiatów oraz roślin ozdobnych, tak gruntowych jak i szklarniowych
3. Produkcja grzybów i uprawa roślin przyprawowych, produkcja nasion i materiałów reprodukcyjnych; uprawa sadzonek w szkółkach leśnych

II. HODOWLA I CHÓW ZWIERZĄT WRAZ Z UPRAWĄ ZIEMI

1. Hodowla i chów bydła
2. Hodowla i chów drobiu
3. Hodowla i chów królików
4. Pszczelarstwo
5. Hodowla jedwabników
6. Hodowla ślimaków

III. LEŚNICTWO

IV. RYBOŁÓWSTWO

1. Połowy ryb słodkowodnych
2. Hodowla ryb
3. Hodowla małży, ostryg oraz innych mięczaków i skorupiaków
4. Hodowla żab

- V. Za produkcję rolniczą uważa się również działalność polegającą na przetwarzaniu przez rolnika przy użyciu środków zwykle używanych w gospodarstwie rolnym, leśnym i połowowym, produktów pochodzących w głównej mierze z jego produkcji rolnej.
-

ZAŁĄCZNIK B

WYKAZ USŁUG ROLNICZYCH

Świadczenie usług rolniczych, które zwykle przyczyniają się do produkcji rolnej są uznawane za usługi rolnicze i obejmują w szczególności:

- prace przy uprawie ziemi, koszenie, ubój, młócenie, wyciskanie, gromadzenie, zbieranie z pól, sianie i sadzenie,
 - pakowanie i przygotowywanie do sprzedaży, np. suszenie, czyszczenie, mielenie, odkażanie, oraz silosowanie produktów rolnych,
 - przechowywanie produktów rolnych,
 - dozór nad trzodą, hodowla i tucz bydła,
 - wynajem do celów rolniczych sprzętu zwykle używanego w gospodarstwach rolniczych, leśnych i połowowych,
 - pomoc techniczna,
 - zwalczanie chwastów i szkodników, opylanie i opryskiwanie upraw oraz ziemi,
 - obsługa sprzętu nawadniającego i odwadniającego,
 - ścinanie drzew, obcinanie gałęzi i inne usługi leśne.
-

ZAŁĄCZNIK C ⁽¹⁾

WSPÓLNA METODA NALICZANIA

- I. W celu obliczenia wartości dodanej dla całej działalności gospodarstwa rolnego, leśnego i połowowego uwzględniana jest wartość bez podatku od wartości dodanej:
1. całkowitej produkcji finalnej łącznie z konsumpcją własną produktów klasy „produkty rolne i zwierzęta łowne” oraz „drewno surowe” według wyszczególnienia w pkt IV i V wraz z wynikiem działalności przetwórczej, określonej w pkt V załącznika A;
 2. całkowita konsumpcja pośrednia, wymagana do osiągnięcia wartości produkcji, określonej w pkt 1;
 3. wartość brutto wytworzenia środków trwałych w połączeniu z rodzajami działalności wymienionymi w załącznikach A i B.
- II. W celu określenia nakładów podlegających opodatkowaniu dających prawo do odliczeń oraz wielkości produkcji rolników ryczałtowych, nakłady i produkcja rolników podlegających ogólnemu systemowi podatku od wartości dodanej zostaje odjęta z rachunków krajowych, przy czym zostaną uwzględnione te same czynniki jak w pkt I.
- III. Wartość dodana dla rolników ryczałtowych jest równa różnicy pomiędzy całkowitą wartością produkcji finalnej bez podatku od wartości dodanej, określoną w pkt I.1 a całkowitą wartością nakładów określonych w pkt I.2 łącznie z wartością brutto wytworzenia środków trwałych, określoną w pkt I.3. Wszystkie te czynniki odnoszą się wyłącznie do rolników ryczałtowych.

IV. **PRODUKTY ROLNICZE I ZWIERZĘTA ŁOWNE**

Oznaczenie kodowe SOEC

Zboża (z wyłączeniem ryżu)

Pszenica i orkisz	10.01.11	1
	10.01.19	1
Pszenica ozima i orkisz	-	
Pszenica jara	-	
Pszenica twarda durum	10.01.51	
	10.01.59	
Pszenica ozima	-	
Pszenica jara	-	
Żyto i mieszanki zbożowo-strączkowe		
Żyto	10.02.00	
Żyto ozime	-	
Żyto jare	-	
Mieszanki zbożowo-strączkowe	10.01.11	2
	10.01.19	2

⁽¹⁾ Klasyfikacja użyta w niniejszym załączniku jest wykorzystana w statystykach gospodarczych rolnictwa Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich (SAEG).

	Oznaczenie kodowe SOEC	
Jęczmień	10.03.10	
	10.03.90	
Jęczmień jary	-	
Jęczmień ozimy	-	
Owies i mieszanka zbożowo-strączkowa jara		
Owies	10.04.10	
	10.04.90	
Mieszanka zbożowo-strączkowa jara	-	
Kukurydza	10.05.10	
	10.05.92	
Pozostałe zboża (bez ryżu)	10.07.10	
Gryka	10.07.91	
Proso	10.07.91	
Sorgo ziarniste	10.07.95	
Siemię	10.07.96	
Zboża nie wyszczególnione gdzie indziej (bez ryżu)	10.07.99	
Ryż (łuskany lub niełuskany)	10.06.11	
Rośliny strączkowe		
Groch suszony i groch pastewny	07.05.11	
Groch suszony (inny niż pastewny)	-	
Groch suszony (poza grochem włoskim)	-	
Groch włoski	-	
Groch pastewny	-	
Ziarno fasoli i bobu		
Ziarno fasoli	07.05.15	
Ziarno bobu	07.05.95	
Pozostałe rośliny strączkowe		
Soczewica	07.05.91	
Wyka	12.03.31	2
Łubin	12.03.49	2
Rośliny strączkowe nie wyszczególnione gdzie indziej, mieszanki roślin strączkowych oraz mieszanki zbóż i roślin strączkowych	07.05.97	
Rośliny okopowe		
Ziemniaki		
Ziemniaki (poza sadzeniakami)		
Młode ziemniaki	07.01.13	
	07.01.15	
Ziemniaki należące do uprawy głównej	07.01.17	
	07.01.19	
Sadzeniaki	07.01.11	
Buraki cukrowe	12.04.11	

Oznaczenie kodowe SOEC

Buraki pastewne, brukiew, marchew pastewna i rzepa pastewna(buraki białe);
inne rośliny okopowe

Buraki pastewne	}	12.10.10	
Brukiew, marchew pastewna, rzepa pastewna i inne rośliny bulwiaste			
Brukiew			
Marchew pastewna, rzepa pastewna			
Kapusta pastewna		12.10.99	2
Inne rośliny okopowe i paszowe			
Karczochy Jeruzalem		07.06.10	
Bataty		07.06.50	
Rośliny okopowe nie wyszczególnione gdzie indziej		07.06.30	
Rośliny przemysłowe		12.10.99	3

Rośliny przemysłowe

Nasiona oleiste i owoce oleiste (bez oliwek)

Rzepak i nasiona rzepaku	12.01.91
Rzepak ozimy	-
Rzepak jary	-
Rzepak	-
Nasiona słonecznika	12.01.95
Nasiona soji	12.01.40
Ziarno rącznika	12.01.50
Siemię lniane	12.01.61 12.01.69
Nasiona sezamu, konopi, gorczycy i maku	
Nasiona sezamu	12.01.97
Nasiona konopi	12.01.94
Nasiona gorczycy	12.01.92
Mak oleisty i nasiona maku	12.01.93

Rośliny włókniste

Len	54.01.10
Konopie	57.01.10

Tytoń nieprzetworzony (łącznie z tytoniem suszonym)

24.01.10
24.01.90

Chmiel

12.06.00

Pozostałe rośliny przemysłowe

Korzenie cykorii	12.05.00
------------------	----------

Rośliny lecznicze, przyprawowe, aromatyczne

Szafran	09.10.31
Kminek	07.01.82

Rośliny lecznicze, przyprawowe, przyprawy korzenne i aromatyczne, niewyszczególnione gdzie indziej	}	09.09 (11-13-15-17-18)
		09.10 (11-20-51-55-71)
		12.07 (10-20-30-40-50- 60-70-80-91-99)

Świeże warzywa

Rodzaje kapusty przeznaczone do konsumpcji

Kalafior	07.01.21 07.01.22
----------	----------------------

	Oznaczenie kodowe SOEC	
Inne rodzaje kapusty		
Brukselka	07.01.26	
Biała kapusta	}	07.01.23
Czerwona kapusta		
Kapusta włoska	}	1
Zielona kapusta		
Rodzaje kapusty niewyszczególnione gdzie indziej		
Warzywa liściaste i łądogowe poza kapustą		
Seler łądogowy i seler bulwowy	07.01.51 07.01.53 07.01.97	2
Por	07.01.68	
Sałata	07.01.31 07.01.33	
Cykoria	07.01.36	1
Szpinak	07.01.29	
Szparagi	07.01.71	
Cykoria	07.01.34	
Karczochy	07.01.73	
Inne warzywa liściaste i łądogowe		
Roszpunka warzywna	07.01.36	2
Karczoch hiszpański i ostrożeń warzywny	07.01.37	
Koper włoski	07.01.91	
Rabarbar	}	07.01.97
Rzeżucha		
Pietruszka zwyczajna		
Brokuły		
Warzywa liściaste i łądogowe niewyszczególnione gdzie indziej		1
Warzywa rodzaju owocowego		
Pomidory	07.01.75 07.01.77	
Ogórki i korniszony	07.01.83 07.01.85	
Melony	08.09.10	
Bakłażan, oberżyna i dynia zwyczajna	07.01.95	
Słodka papryka	07.01.93	
Inne warzywa hodowane dla owoców	07.01.97	3
Warzywa korzeniowe i bulwiaste		
Kalarepa	07.01.27	2
Kapusta polna	}	07.01.54
Marchew		
Czosnek	07.01.67	
Cebula i szalotki	07.01 (62–63–66)	
burak ćwikłowy (burak czerwony)	}	07.01.56 07.01.59
Selsafia i skorzonera		
Pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste (szczypiorek, rzodkiew zwyczajna, rzepa francuska, chrzan)		
Rośliny strączkowe	07.01.41	
Groszek zielony	07.01.43	

	Oznaczenie kodowe SOEC	
Nasiona fasoli	07.01.45	
	07.01.47	
Inne rośliny strączkowe	07.01.49	
Grzyby uprawne	07.01.87	
Świeże owoce, łącznie z owocami cytrusowymi (bezwinogron i oliwek)		
Jabłka deserowe i gruszki		
Jabłka deserowe	08.06 (13–15–17)	
Gruszki deserowe	08.06(36–38)	
Jabłka winne i gruszki		
Jabłka winne	08.06.11	
Gruszki winne	08.06.32	
Owoce pestkowe		
Brzoskwinie	08.07.32	
Morele	08.07.10	
Czereśnie	08.07 (51–55)	
Śliwki (łącznie z renklodami, mirabelkami i śliwami domowymi)	08.07 (71–75)	
Inne owoce pestkowe	08.07.90	
Orzechy		
Orzechy włoskie	08.05.31	
Orzechy laskowe	08.05.91	
Migdały	08.05.11	
	08.05.19	
Kasztany jadalne	08.05.50	
Inne orzechy (z wyjątkiem orzechów tropikalnych)		
Orzechy pistacjowe	08.05.70	
Orzechy niewyszczególnione gdzie indziej	08.05.97	1
Inne owoce pochodzące z drzew		
Figi	08.03.10	
Pigwy	08.06.50	
Inne owoce pochodzące z drzew niewyszczególnione gdzie indziej (z wyjątkiem owoców tropikalnych)	08.09.90	1
Truskawki		
Jagody	08.08 (11–15)	
Porzeczki		
Czarne porzeczki	08.08.41	
	08.08.49	1
	08.08.90	1
	08.09.90	2
Czerwone porzeczki		
Maliny		
Agrest		
Inne jagody (np. czarne jagody uprawowe)		
Owoce cytrusowe		
Pomarańcze	08.02 (21–22–24–27)	
Mandarynki i klementynki	08.02 (32–36)	
Cytryny	08.02.50	
Grejpfruty	08.02.70	

	Oznaczenie kodowe SOEC	
Inne owoce cytrusowe	08.02.90	
Cytryny	-	
Limony	-	
Bergamoty	-	
Owoce cytrusowe niewyszczególnione gdzie indziej	-	
Winogrona i oliwki		
Winogrona		
Winogrona deserowe	08.04 (21–23)	
Inne winogrona (do celów produkcji wina, produkcji soku i przetwarzania na rodzynki)	08.04 (25–27)	
Oliwki		
Oliwki deserowe	07.01.78	
Inne oliwki (do celów produkcji oliwy)	07.01.79	
	07.03.13	
Inne rośliny uprawne		
Rośliny pastewne ⁽¹⁾	12.10.99	1
Produkty szkółek drzew		
Drzewa i krzewy owocowe	06.02 (19–40–51–55)	
Szczepy winorośli	06.02 (10–30)	
Drzewa i krzewy ozdobne	06.02 (71–75–79–98)	
Rozsady i sadzonki leśne	06.02.60	
Materiały roślinne używane głównie do wyplatania		
Łozina, sitowie, trzcinopalmy	14.01 (11–19–51–59)	
Trzcina, bambus	14.01 (31–39)	
Inne materiały roślinne używane głównie do wyplatania	14.01.90	
Kwiaty, rośliny ozdobne i choinki świąteczne		
Bulwy kwiatowe, bulwiaste łodygi podziemne i korzenie	06.01.10	
Rośliny ozdobne	} 06.01 (31–39) 06.03 (11–15–90) 06.04 (20–40–50) 06.04.90	
Kwiaty cięte, gałązki, liście		
Choinki świąteczne		
Rośliny wiecznie zielone		06.02.92
Nasiona		
Nasiona rolnicze ⁽²⁾	06.02.95	
	12.03 (11–19–35–39– 44–46–84–86–89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Nasiona kwiatów	12.03.81	

⁽¹⁾ Siano, koniczyna (z wyjątkiem kapusty pastewnej).

⁽²⁾ Z wyjątkiem nasion zbóż i ryżu jak również sadzeniaków.

	Oznaczenie kodowe SOEC
Produkty pochodzące z roślin dziko rosnących ⁽¹⁾	07.01 (88–89)
	08.05.97 2
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.49 2
	08.08.90 2
	23.06.10 1
Produkty uboczne uprawy następujących ⁽²⁾ roślin:	
Produkty uboczne z uprawy zbóż (wyłączając ryż)	
Produkty uboczne z uprawy	12.08 (10–31)
Produkty uboczne z uprawy ryżu	12.08.90
Produkty uboczne z uprawy roślin strączkowych	12.09.00
Produkty uboczne z uprawy roślin strączkowych	13.03.12
Produkty uboczne z uprawy roślin okopowych	(10–21–23–25–29)
Produkty uboczne z uprawy roślin przemysłowych	14.03.00
Produkty uboczne z uprawy świeżych warzyw	14.04.00
Produkty uboczne z uprawy owoców i owoców cytrusowych	14.05 (11–19)
winogron i oliwek	15.16.10
Produkty uboczne z uprawy innych roślin uprawnych	23.06.10 2
	23.06.30
	13.01.00
Produkty roślinne niewyszczególnione gdzie indziej	
Moszcz winny i wino	
Moszcz winny	22.04.00
Wino	22.05 (21–25–31–35–41– 44–45–47–51–57– 59–61–69)
Produkty uboczne z produkcji wina ⁽³⁾	23.05.00
Olej z oliwek	
Rafinowany olej z oliwek ⁽⁴⁾	15.07.06
Nierafinowana oliwa z oliwek ⁽⁴⁾	15.07 (07–08)
Produkty uboczne z produkcji oliwy z oliwek ⁽⁵⁾	23.04.05
Bydło	
Bydło domowe	01.02 (11–13–14–15–17)
Cielęta	-
Inne bydło, mniej niż roczne	-
Jałówki	-
Krowy	-
Zwierzęta rozplodowe rodzaju męskiego	-
Jeden do dwu lat	-
Starsze niż dwa lata	-

⁽¹⁾ Grzyby leśne, żurawina, borówka czarna, jeżyna, dzikie maliny itd.

⁽²⁾ Słoma, buraki, liście zewnętrzne kapusty, groszek zielony i strączkowy.

⁽³⁾ Liście winorośli, pestki winogron itd.

⁽⁴⁾ Różnica między tymi dwoma produktami polega raczej na metodzie przetworzenia niż na różnej produkcji.

⁽⁵⁾ Wytłoki z oliwek i inne produkty pozostałe przy uzyskiwaniu oliwy z oliwek.

	Oznaczenie kodowe SOEC	
Bydło rzeźne i tuczne,		
Jeden do dwu lat	-	
Starsze niż dwa lata	-	
Trzoda chlewna		
Świnie domowe	01.03 (11–15–17)	
Warchlaki	-	
Prosięta	-	
Świnie tuczne	-	
Maciory i loszki	-	
Knury rozplodowe	-	
Jednokopytne		
Konie	01.01 (11–15–19)	
Osły	01.01.31	
Muły	01.01.50	
Owce i kozy		
Owce domowe	01.04 (11–13)	
Kozy domowe	01.04.15	
Drób, króliki, gołębie i inne zwierzęta		
Kury, koguty, młode koguty, młode kury, kurczęta	01.05 (10–91)	
Kaczki	01.05.93	
Gęsi	01.05.95	
Indyki	01.05.97	
Perliczki	01.05.98	
Króliki domowe	01.06.10	
Gołębie domowe	01.06.30	
Pozostałe zwierzęta/owady		
Pszczoły	-	
Jedwabniki	-	
Zwierzęta futerkowe	-	
Ślimaki (z wyjątkiem ślimaków morskich)	03.03.66	
Zwierzęta niewyszczególnione gdzie indziej	01.06.99	
	02.04.99	1
Zwierzyna łowna i dziczyzna		
Zwierzyna łowna ⁽¹⁾	01.01.39	
	01.02.90	
	01.03.90	
	01.04.90	
	01.06.91	
Dziczyzna	02.04.30	

⁽¹⁾ Do zwierzyny łownej należy tylko hodowlana zwierzyna łowna i inna zwierzyna łowna trzymana w niewoli.

	Oznaczenie kodowe SOEC	
Mleko surowe		
Mleko krowie	-	
Mleko owcze	-	
Mleko kozie	-	
Mleko bawole	-	
Jaja		
Jaja kurze		
Jaja wylęgowe	04.05.12	1
Inne	04.05.14	
Inne jaja		
Jaja wylęgowe	04.05.12	2
Inne	04.05.16	
	04.05.18	
Inne produkty otrzymywane ze zwierząt hodowlanych		
Wełna surowa (łącznie z włosiem zwierzęcym) ⁽¹⁾	53.01 (10–20)	
	53.02 (93–95)	
Miód	04.06.00	
Kokony jedwabnika	50.01.00	
Produkty uboczne z produkcji zwierząt hodowlanych ⁽²⁾	} 15.15.10 43.01 (10–20–30–90) 53.02.97	
Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione		
Usługi rolnicze ⁽³⁾		
Produkty rolnicze niemal wyłącznie będące przedmiotem przywozu		
Tropikalne nasiona oleiste i owoce		
Orzeszki ziemne	12.01.11	
	12.01.15	
Kopra	12.01.20	
Orzechy palmowe i ich jądra	12.01.30	
Nasiona bawełny	12.01.96	
Nasiona oleiste i owoce niewyszczególnione gdzie indziej	12.01.99	
Tropikalne rośliny włókniste		
Bawełna	55.01.00	
Inne rośliny włókniste		
Konopie manilskie	57.02.00	
Juta	57.03.10	
Sizal	57.04.10	
Włókno kokosowe	57.04.30	

⁽¹⁾ O ile są produktami głównymi.

⁽²⁾ Skóry, włosie zwierzęce i futra pochodzące z ubitych dzikich zwierząt, wosk, nawóz, nawóz płynny.

⁽³⁾ Usługi, które zazwyczaj świadczono samodzielnie przez gospodarstwa rolne, jak przeorywanie, sianie, młócenie, suszenie tytoniu, strzyżenie owiec, pielęgnacja zwierząt.

	Oznaczenie kodowe SOEC
Ramia	54.02.00
Rośliny włókniste, niewyszczególnione gdzie indziej	57.04.50
Inne rośliny tropikalne do użytku przemysłowego	
Kawa	09.01.11
Kakao	18.01.00
Trzcina cukrowa	12.04.30
Owoce tropikalne	
Orzechy tropikalne	
Kokosy	08.01.75
Orzechy nerkowca	08.01.77
Orzechy brazylijskie	08.01.80
Amerykańskie orzechy laskowe	08.05.80
Inne owoce tropikalne	
Daktyle	08.01.10
Banany	08.01 (31–35)
Ananasy	08.01.50
Melonowiec	08.08.50
Owoce tropikalne niewyszczególnione gdzie indziej	08.01 (60–99)
Kość słoniowa, niewygladzana	05.10.00

V. DREWNO SUROWE

Drewno drzew iglastych do użytku przemysłowego

Dłuzyce z drzew iglastych

- dłuzycedłuzyce
 - 1) jodła, świerk, daglezja zielona
 - 2) sosna, modrzew
- 2 drewno kopalniane
 - 1) jodła, świerk, daglezja zielona
 - 2) sosna, modrzew
- 3 inne dłuzyce
 - 1) jodła, świerk, daglezja zielona
 - 2) sosna, modrzew

Sklejka z drzew iglastych

- 1 jodła, świerk, daglezja zielona
- 2 sosny, modrzew

Drewno opałowe

Jodła, świerk, daglezja zielona

Sosna, modrzew

Drewno liściaste do użytku przemysłowego

Drzewo liściaste

- 1 dłuzyce
 - 1) dąb
 - 2) buk
 - 3) topola
 - 4) inne

— 2 drewno kopalniane

1) dąb

2) inne

— 3 inne dłużyce

1) dąb

2) buk

3) topola

4) inne

Sklejka z drzew liściastych

— 1 dąb

— 2 buk

— 3 topola

— 4 inne

Drewno opałowe (z drzew liściastych)

dąb

buk

topola

inne

Usługi leśne ⁽¹⁾

Inne produkty (np. kora, korek, żywica)

⁽¹⁾ Usługi, które są zazwyczaj świadczone samodzielnie przez przedsiębiorstwa leśne (np. wyrąb drzew).

ZAŁĄCZNIK D

WYKAZ DZIAŁALNOŚCI OKREŚLONYCH W ART. 4 UST. 5 AKAPIT TRZECI

1. Telekomunikacja
 2. Dostawa wody, gazu, elektryczności i pary
 3. Transport towarów
 4. Usługi portów i portów lotniczych
 5. Transport pasażerski
 6. Dostawa nowych towarów wytworzonych na sprzedaż
 7. Transakcje zawierane przez rolne agencje skupu interwencyjnego w stosunku do produktów rolnych dokonywane zgodnie z rozporządzeniami o wspólnej organizacji rynku w odniesieniu do tych produktów
 8. Organizacja targów handlowych i wystaw
 9. Magazynowanie
 10. Działalność organów zajmujących się reklamą handlową
 11. Działalność biur podróży
 12. Prowadzenie sklepów dla personelu, spółdzielni i stołówek dla pracowników przemysłu i podobnych instytucji
 13. Transakcje inne niż te wymienione w art. 13 A ust. 1 lit. q), przeprowadzane przez radio i telewizję
-

ZAŁĄCZNIK E

WYKAZ TRANSAKcji WYMIENIONYCH W ART. 28 UST. 3 PKT A

1. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. a) w stopniu w jakim odnoszą się one do usług pocztowych i wysyłki paczek
 2. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. e)
 3. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. f) z wyjątkiem transakcji grup przedstawicieli zawodów natury medycznej i paramedycznej
 4. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. m)
 5. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. n)
 6. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. p)
 7. Transakcje określone w art. 13 część A ust. 1 lit. q)
 8. Transakcje określone w art. 13 część B ust. 2 lit. d) o ile odnoszą się do usług pośredników
 9. Transakcje określone w art. 13 część B ust. 5 lit. d) o ile odnoszą się do usług pośredników
 10. Transakcje określone w art. 13 część B ust. 6 lit. d)
 11. Dostawy określone w art. 13 część B lit. g) jeżeli są one świadczone przez podatników uprawnionych do odliczeń podatku naliczonego od budynku, o którym mowa
 12. Dostawy towarów określone w art. 15 ust. 2
 13. Transakcje określone w art. 15 ust. 6 i 9
 14. Dostawy towarów określone w art. 15 ust. 12
 15. Usługi biur podróży określone w art. 26 oraz biur podróży działających w imieniu i na rachunek podróżnego, dla podróży poza terytorium Wspólnoty
-

ZAŁĄCZNIK F

WYKAZ TRANSAKCJI WYMIENIONYCH W ART. 28 UST. 3 PKT B

1. Przyjmowanie opłat za wstęp na imprezy sportowe
2. Usługi świadczone przez autorów, artystów, wykonawców, prawników i członków innych wolnych zawodów, z wyjątkiem zawodów medycznych i paramedycznych, o ile nie zaliczają się one do usług w rozumieniu załącznika B do drugiej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r.
3. Świadczenie usług przy użyciu maszyn rolniczych z korzyścią dla indywidualnych lub stowarzyszonych gospodarstw rolnych
4. Dostawa chartów i koni pełnej krwi
5. Usługi telekomunikacyjne dostarczane przez publiczną pocztę i instytucje telekomunikacyjne oraz dostawa towarów ściśle z nimi związanych
6. Usługi zakładów pogrzebowych jak również krematoriów i związanych z tą działalnością dostaw towarów
7. Transakcje przeprowadzane przez osoby niewidome lub zatrudniające ich zakłady pracy chronionej, pod warunkiem że ich zwolnienie nie doprowadzi do znacznego zakłócenia konkurencji
8. Dostawa towarów i usług instytucjom odpowiedzialnym za budowę wyposażenie i utrzymanie cmentarzy, grobów i pomników upamiętniających ofiary wojenne
9. Leczenie zwierząt przez chirurgów weterynaryjnych
10. Transakcje dokonywane przez szpitale nie objęte art. 13 część A ust. 1 lit. b)
11. Usługi ekspertów w związku z wyceną szkód ubezpieczeniowych
12. Dostawa wody przez instytucje prawa publicznego
13. Zarządzanie kredytami i gwarancjami kredytowymi przez osobę lub instytucję inną od tej, która udzieliła kredytu
14. Windykacja wierzytelności
15. Przechowywanie i zarządzanie akcjami, udziałami w spółkach i stowarzyszeniach, zobowiązaniami i innymi papierami wartościowymi, z wyjątkiem dokumentów ustanawiających tytuł własności od towarów lub papierów wartościowych określonych w art. 5 ust. 3
16. Dostawa budynków i gruntów określonych w art. 4 ust. 3
17. Transport osób
Transport towarów towarzyszących podróżnemu, takich jak bagaż lub pojazdy mechaniczne oraz świadczenie usług związanych z transportem pasażerskim, zwolniony jest od podatku, o ile transport tych osób jest zwolniony
18. Dostawa, przebudowa, naprawa, utrzymanie, czarter oraz wynajem pływających śródlądowych jednostek handlowych jak również utrzymanie wbudowanego w nie sprzętu lub przedmiotów tam używanych
19. Dostawy określonych dóbr inwestycyjnych po upływie okresu korekty dla odliczeń podatkowych
20. Dostawa materiałów powtórnego przetwarzania i nadających się do wykorzystania odpadów produkcyjnych
21. Dostawa towarów niezbędnych dla zaopatrzenia w paliwo i żywność prywatnych łodzi, dokonywana za granicą

22. Dostawa towarów niezbędnych dla zaopatrzenia w paliwo i żywność prywatnych statków powietrznych, dokonywane za granicą
 23. Dostawa, przebudowa, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem statków powietrznych, łącznie z wbudowanym w nie sprzętem lub z przedmiotami na nich używanymi, które będą używane przez instytucje państwowe
 24. Transport towarów po Renie oraz po żeglownej części Mozeli oraz transakcje z tym związane
 25. Dostawy, przebudowy, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem okrętów wojennych
 26. Transakcje dotyczące złota, które nie jest przeznaczone do użytku przemysłowego
 27. Usługi biur podróży wymienione w art. 26 oraz tych z biur podróży, które działają w imieniu i na rachunek podróżnego, w przypadkach podróży po terytorium Wspólnoty
-

ZAŁĄCZNIK G

PRAWO WYBORU

1. Prawo wyboru w rozumieniu art. 28 ust. 3 lit. c) może zostać udzielone w następujących przypadkach:
 - a) w przypadku transakcji wyszczególnionych w załączniku E:

Państwa Członkowskie, w których już w chwili obecnej takie transakcje są zwolnione z podatku, w których istnieje możliwość prawa wyboru co do sposobu opodatkowania, mogą w utrzymać to prawo wyboru;
 - b) w przypadku transakcji wyszczególnionych w załączniku F:

Państwa Członkowskie, które tymczasowo utrzymują prawo do zwolnienia z podatku takich transakcji, mogą udzielić podatnikom prawa wyboru opodatkowania.
 2. Państwa Członkowskie, które już obecnie przyznają prawo wyboru opodatkowania, nieuwzględnionego w przepisach ust. 1, mogą zezwolić podatnikom, którzy korzystają z tego prawa na dalsze korzystanie, nie dłużej niż przez trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
-